

10

Європа у значних обсягах купує сік з українських яблук і дає можливості для експорту сировини

11

Що треба зробити передусім, щоб заходи з безпеки дорожнього руху давали конкретний результат

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
Заснована в 1990 році

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 31 ЛИПНЯ 2014 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 137 (5266)

ЦИТАТА ДНЯ

АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ:

Федеральний канцлер Німеччини про нові санкції ЄС і можливість їх поглиблення

«Тепер російська сторона має вирішити, чи схоче вона піти шляхом деескалації та співробітництва».

3

Для родичів учасників АТО відкрито «гарячу телефонну лінію»

НА ЧАСІ. За дорученням Президента України відкрито «гарячу телефонну лінію» для родичів учасників Антитерористичної операції. Про це повідомив перший заступник Глави Адміністрації Президента Юрій Косюк.

За телефонним номером **(044) 255-69-55** щоденно з 8 до 20 години консультанти надаватимуть інформацію про солдатів, які захищають Батьківщину (інформацію оновлюють двічі на добу).

Консультанти на «гарячій лінії» оперативно реагуватимуть на запити та скарги, які надходять від громадян, а також за можливості надаватимуть їм необхідні консультації, повідомляє прес-служба глави держави.

ЦИФРА ДНЯ

4,7%

становило падіння ВВП України в другому кварталі 2014-го порівняно з аналогічним періодом минулого року, повідомляє Держстат

Переселенцям потрібна державна підтримка

В Одесі волонтерам доводиться опікуватися не тільки дорослими переселенцями, а й малечю

ПРИХИСТОК. На Одещині відносний добробут приїжджих з Криму та Донбасу тримається лише на місцевій гостинності та стараннях волонтерів

Фото зі сторінки facebook.com Катерини НОЖЕВІКОВОЇ

8

ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
НА
2014 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, постанови уряду, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

на 1 місяць	14 грн	36 грн
на 3 місяці	42 грн	108 грн
на 4 місяці	56 грн	144 грн

Соціальний передплатний індекс 40227

Передплатний індекс 61035

Газета для тих, хто приймає рішення

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 30 липня 2014 року

USD 1200.3188 за 100 доларів США

EUR 1611.9081 за 100 євро

RUB 3.3685 за 10 рублів

/ AU 155741.36

AG 2477.46

PT 178007.28

PD 105748.09 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Без права на помилку

НА ЧАСІ. З початку проведення відновлювальних робіт у Слов'янську піротехніки вилучили майже шість тисяч одиниць боеприпасів

Ірина ПОЛЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Рятувальники Державної служби України з надзвичайних ситуацій продовжують роботи з повернення до нормального життя визволених від терористів міст Донецької області. Про це на брифінгу в Будинку уряду розповів голова цієї служби Сергій Бочковський.

Зокрема у місті Слов'янську завдання з відновлення систем життєдіяльності здійснює зведений загін із 150 чоловік. До речі, частина з них — фахівці з проведення піротехнічних робіт. Наприкінці минулого тижня до Слов'янська, на численні прохання місцевого населення, відряджено групу підводного розмінування. За останньою інформацією, вони вже обстежили понад 11 гектарів водної акваторії слов'янського курорту й виявили 27 вибухонебезпечних предметів, серед

Фото з сайту mns.gov.ua

Ось такі «сюрпризи» залишають по собі терористи

яких мінометні міни, бойові гранати.

— Не зрозуміло, з ким воюють терористи, але можна лише уявити, що станеться з людиною, яка, збираючи ягоди чи гриби в лісосузі, наступить на подібний «сюрприз», — зазна-

чає Сергій Бочковський. — Вони встановлюють розтяжки навіть там, де живуть мирні люди і не проводяться бойові дії. Щодня наші піротехнічні підрозділи обстежують прилеглі території. Лише 29 липня було обстежено більш, як 10 гек-

тарів і вилучено 153 одиниці боеприпасів. Нам доводиться розміновувати навіть касетні боеприпаси, які заборонені всіма конвенціями, але використовуються терористами. А з початку проведення робіт (з 6 липня) піротехнічними підроз-

ділами нашої служби в місті Слов'янську та на прилеглих територіях було виявлено й вилучено приблизно шість тисяч одиниць боеприпасів.

Також рятувальники перевірили 557 адміністративних будівель й понад 260 гектарів території. Перевірили рятувальники і Слов'янську ТЕЦ, в результаті чого виявили та вилучили 32 одиниці боеприпасів. Адже терористи вже використовують навіть саморобні вибухові пристрої, перероблені з вогнегасників.

— Паралельно наші фахівці проводять роботу з розчищення самого Слов'янська. За інформацією, на 20 липня розібрано завали 78 будинків, завантажено й вивезено приблизно 200 тонн уламків будівельних конструкцій. Звільнені від сміття та залишків барикад майже 70 кілометрів вулиць та доріг, — наголошує Сергій Бочковський. — Коли до

нас звертаються люди з проханням про допомогу (а зробити це легко, потрібно лише зателефонувати на 101), рятувальники з розумінням ставляться до проблем і допомагають чим можуть.

У Слов'янську вже відновлено енергопостачання в усіх 14 мікрорайонах, введено в дію дві підстанції. Всього до електропостачання підключено 98,5% абонентів. Повністю відкачано каналізаційні стоки з двох підстанцій.

У місті у багатоповерхових будинках з 227 ліфтів відновлено роботу 201. Відновлено водопостачання у 12 мікрорайонах. Загалом водопостачання відновлено у 90% абонентів.

Дбають у ДСНС і про психічний стан людей. Задля надання такої допомоги у будівлі міської ради працюють психологи ДСНС й волонтери. Тож життя на звільнених територіях поступово налагоджується.

Бойовики перешкоджають розслідуванню

ПЕРЕГОВОРИ. Президент України Петро Порошенко провів телефонні розмови з Прем'єр-міністром Нідерландів Марком Рютте і Прем'єр-міністром Австралії Тоні Ебботтом, під час яких обговорив ситуацію, пов'язану з ходом розслідування обставин збитого літака «Малайзійських авіаліній», і підтвердив свою рішучу налаштованість на забезпечення ефективного прозорого міжнародного розслідування, повідомляє прес-служба глави держави.

«Ми докладасмо всіх зусиль для якнайшвидшого доступу міжнародних експертів до місця падіння», — запевнив Петро Порошенко. Нині в односторонньому порядку ми продовжуємо припинення вогню в радіусі 20 кілометрів. Однак потрібно, щоб ОБСЄ використала свій вплив, аби змусити й терористів припинити вогонь. Президент готовий запропонувати експертам ОБСЄ здійснювати контроль за ситуацією та моніторити двостороннє припинення вогню безпосередньо на блокпостах. Він сподівається, що ці термінові заходи дадуть змогу забезпечити доступ до зони падіння літака в найкоротший термін.

Забезпечити доступ до місця трагедії

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПІДГОТОВКА. Українська сторона на виконання доручення Президента не веде і не вестиме жодних військових дій у зоні 20 кілометрів навколо місця падіння літака Boeing 777 «Малайзійських авіаліній», щоб забезпечити входження на цю територію міжнародної місії експертів для розслідування причин цієї жахливої трагедії. Про це під час брифінгу заявив віцепрем'єр-міністр, голова Державної комісії з розслідування катастрофи літака Володимир Гройсман.

«Є обґрунтовані підозри, що частина тіл пасажирів, загиблих у цій авіакатастрофі, залишається на місці катастрофи літака. Тому потрібно якомога швидше увійти на цю територію», — передає слова віцепрем'єра його прес-служба. Окрім цього, вже розроблено чіткий план, який дасть змогу найближчим часом зробити ще одну потужну спробу увійти в зону падіння літака для проведення міжнародними експертами необхідних слідчих дій.

За словами Володимира Гройсмана, представники міжнародної місії неодноразово намагалися потрапити на цю територію, однак їм перешкоджають бойовики. З боку України є сто відсоткова співпраця, розуміння необхідності проведення швидких дій. Однак ми постійно стикаємося з провокаціями, нам увесь час заважають, і роблять це далеко не дилетанти, а спеціально підготовлені люди, наголосив віцепрем'єр.

Присутній на брифінгу керівник Спеціальної спостережної місії ОБСЄ в Україні посол Ертугруль Абакан зазначив: «Ми хочемо, щоб усі працювали скоординовано і місія потрапила на місце розслідування. Ми сподіваємося, що впродовж найближчих двох днів це станеться».

Причетні до злочину мають відповісти

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СПІВПРАЦЯ. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк прийняв міністра закордонних справ Австралії Джулію Бішоп, яка перебувала в Україні в рамках міжнародних зусиль з розслідування катас-

трофи літака «Малайзійських авіаліній».

Глава уряду висловив глибокі співчуття у зв'язку із загибеллю австралійських громадян, підтвердив рішучу налаштованість української сторони встановити разом із міжнародним співтовариством усі обставини трагедії і притягти

до відповідальності всіх причетних до цього злочину.

Арсеній Яценюк і Джулія Бішоп обговорили питання стосовно роботи міжнародних експертів під керівництвом Нідерландів, які перебувають в Україні та очікують можливості вступити на контрольовану терористами територію, де

лежать уламки літака. Як повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ, Арсеній Яценюк підкреслив зацікавленість української сторони у безперешкодній роботі на місці злочину поліцейських та військових експертів Австралії й інших країн.

Нам не потрібні педагоги з «плямами»

МОНІТОРИНГ. За підтримку терористів Міністерство освіти звільнятиме

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Враховуючи складну суспільно-політичну ситуацію в країні, спричинену агресією Росії, міністр освіти і науки Сергій Квіт звернув увагу працівників освіти на відповідальність педагогічних та науково-педагогічних працівників за виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, і збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу.

У листі до місцевих органів управління освітою та керівників навчальних закладів за №1/9-382 від 29 липня йдеться про період, коли педагогічні та науково-педагогічні працівники мали проявляти свою високу громадянську позицію і патріотизм. Натомість, незначна частина освітян таки брала участь

в організації так званих референдумів у Донецькій та Луганській областях. Дехто навіть став безпосереднім учасником терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР».

Участь педагогічних працівників в антидержавній діяльності повинна мати правові наслідки, визначені законодавством України.

«Недотримання або порушення законодавства педагогічними та науково-педагогічними працівниками, участь у антидержавній діяльності повинно мати правові наслідки, визначені законодавством України, зокрема Кодексом законів про працю», — цитує слова Сергія Квіта прес-служба МОН.

Відтак, окрім загальних підстав розірвати трудовий договір з ініціативи власника або уповноваженого ним органу, статтею

41 кодексу для певних категорій працівників визначено додаткові підстави, за якими їх можуть звільнити з роботи.

Підвищена відповідальність працівників обумов-

лена тим, що вони перебувають в особливому правовому становищі та виконують специфічні функції, не властиві іншим категоріям працівників. Дії чи бездіяльність таких працівників можуть призвести до порушення конституційних прав та свобод громадян, завдати значної шкоди суспільним відносинам та авторитету як самої держави, так і суб'єктів господарювання.

Відповідно до пункту 3 статті 41 кодексу, підстава для звільнення особи з ініціативи власника або уповноваженого ним органу — вчинення працівником, який виконує виховні функції, аморального проступку, не сумісного з продовженням даної роботи.

У зв'язку з цим міністр освіти і науки доручив місцевим органам управління освітою та керівникам навчальних закладів під час комплектування кадрів педагогічних та науково-педагогічних працівників, укладання та переукладання контрактів взяти до уваги прописані у листі обставини та сприяти тому, щоб навчально-виховний процес в системі освіти України забезпечували особи, які не запламували себе в терористичних організаціях чи співпраці з ними. Міністерство освіти і науки та Державна інспекція навчальних закладів також вживатимуть спеціальних заходів щодо моніторингу цих питань.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Звільнення заручників Президент контролював особисто

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

НА ВОЛІ. Під час успішно проведеної операції вдалося визволити 17 заручників — із тих 168, які нині перебувають у полоні бойовиків. Президент України Петро Порошенко зустрівся з матерями та дружинами визволених військових, яких терористи утримували в місті Горлівка.

«Ми боремося за те, щоб визволити всіх українців, які перебувають в заручниках у бандитів та терористів, — зазначив він. — Попри те, що до хлопців ці нелюди застосовують тортури, наші військові мають дуже міцний дух і з честю витримують випробування».

Глава держави повідомив, що операція з визволення заручників була на його особистому контролі та мала гриф «таємно», адже будь-яка зайва інформація могла б зашкодити визволенню. Саме тому жінкам та матерям повідомили про долю їхніх близьких лише після остаточного завершення всіх дій.

«Я вам обіцяв 24 години на добу цим займатися. І попри те, що тепер дуже важка ситуація, життя і здоров'я кожного українського громадянина для мене — пріоритет», — наголосив Президент.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА

Колишні заручники вперше після звільнення побачили свої сім'ї у стінах Адміністрації Президента

Звертаючись до визволених українських військових, Петро Порошенко сказав, що Україна пишається мужністю, з якою вони трималися. Самі ж вояки можуть пишатися своїми близькими, і тим, як вони вірили в їхнє повернення і боролися за них.

Також глава держави повідомив, що звернувся до Президента Білорусі Олександра

Лукашенка з проханням посприяти проведенню у Мінську 31 липня засідання тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі за участі другого президента України Леоніда Кучми, посла Росії Михайла Зурабова та представника ОБСЄ.

На обговорення контактної групи пропонують винести

два питання: про визволення всіх заручників, які залишаються у бойовиків, та про забезпечення допуску міжнародних експертів на місце падіння літака «Малайзійських авіаліній». Президент переконаний, що в питанні заручників треба діяти швидко, адже серед них є поранені, які потребують невідкладної медичної допомоги.

Росії загрожує повна ізоляція

ПОЗИЦІЯ. ЄС оголосив про введення третього рівня санкцій проти країни-агресора

Валерій КАЛІНІЧ
для «Урядового кур'єра»

Спочатку були умовляння. Провідні держави Заходу, намагаючись вплинути на агресивні дії Росії щодо нашої країни, вдалися до політичних заяв. Наступним кроком стало обмеження прав фізичних і юридичних осіб сусідньої країни, причетних до дестабілізації ситуації в Україні. До останнього моменту лідери Європейського Союзу змінювали умови запровадження найбільш ефективного етапу санкцій. Нарешті, наприкінці липня терпець урвався у всіх, кому небайдужа доля країни, розташованої у самому серці Старого Світу: ЄС оголосив про введення третього рівня санкцій проти Росії.

— Європейський Союз погодив пакет додаткових заходів, скерованих на обмеження секторального співробітництва з Російською Федерацією. Це рішення обмежить доступ на ринки капіталу ЄС для російських державних фінансових інститутів, накладе ембарго на торгівлю зброєю, встановить заборону на експорт товарів подвійного призначення для військових користувачів і скоротить доступ

до чутливих технологій, особливо в галузі нафтового сектора, — йдеться у спільній заяві президента Європейської ради Германа ван Ромпея та президента Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу.

Найвищі посадові особи Євросоюзу також пообіцяли, що в пакеті нових санкцій буде розширено перелік осіб та організацій,

Рішення Євросоюзу ввести стосовно Росії новий пакет обмежувальних заходів схвалила й канцлер Німеччини Ангела Меркель:

— Ми багато разів говорили, що незаконна анексія Криму та дестабілізація на сході України — неприпустимі. Отже, нинішні рішення (про третій рівень санкцій) було

Нові санкції зроблять слабку економіку Росії ще слабшою. Адже ще до нинішніх санкцій очікувалося, що відтік капіталу з країни становитиме приблизно 100 мільярдів доларів.

щодо яких буде застосований арешт активів та заборона в'їзду до ЄС.

— Коли спіраль насильства виходить з-під контролю і призводить до вбивства майже 300 мирних жителів, ситуація вимагає термінових і рішучих заходів реагування. Європейський Союз виконуватиме свої зобов'язання щодо захисту і забезпечення безпеки своїх громадян, а також підтримуватиме своїх сусідів і партнерів, — пояснили лідери ЄС мотиви термінового впровадження секторальних санкцій проти РФ.

неминучим, — заявила Ангела Меркель. — Глави держав та урядів неодноразово наголошували, що санкції не є самоціллю, що рішення про них буде ухвалено, лише коли це буде невідворотним.

Рішучий крок ЄС вже привітали деякі провідні європейські політики, зокрема й глава фракції ЄНП в Європарламенті, соратник Ангели Меркель Манфред Вебер.

Про запровадження нових санкцій проти Росії заявили й США. Президент країни Барак Обама впевнений, що в нинішній

ізоляції Росії винне безпосередньо російське керівництво, зокрема президент Росії Володимир Путін. Про це він сказав під час брифінгу на галерії біля Білого дому, оголошуючи про введення нових санкцій проти російської економіки.

— Сьогодні Росія ізолює себе від міжнародного співтовариства і відмотує назад десятиліття прогресу, — підкреслив Барак Обама.

За його словами, нові санкції зроблять слабку економіку Росії ще слабшою. Адже ще до нинішніх санкцій очікувалося, що відтік капіталу з Росії становитиме близько 100 мільярдів доларів, а зростання економіки залишиться на нулі.

— Росію чекає повна ізоляція, — попередив у свою чергу держсекретар США Джон Керрі на прес-конференції у вівторок, відповідаючи на запитання журналістів щодо дій США в разі вторгнення РФ на територію України, передає Інтерфакс. — Це буде не тільки порушення всіх міжнародних законів, це буде дуже небезпечне діяння. Тож на неї чекає ізоляція. Німеччина, Франція та інші країни Європи зроблять усе можливе, щоб вплинути на ситуацію.

ПРОШУ СЛОВА!

Модельні «жемчужини»

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

На Житомирщині поховали ще одного військовослужбовця, який загинув на Донеччині. Ще двоє наших земляків поклали голови в бою, захищаючи Вітчизну. Мати 22-річного хлопця, якому під час обстрілу українських позицій відірвало нижню щелепу, дякує Богу, що він живий, і просить небайдужих допомогти коштами на реабілітацію сина. В ще одному райцентрі політики зібрали вантаж для своїх захисників, які воюють у зоні АТО.

Усе це вже звична, однак від того не менш моторошна хроніка ще одного дня, прожитого за умов не оголошеної, але такої реальної російської агресії проти України та її народу. І диким дисонансом повідомлення: «Житомирянка здобула титул «Міс грація» на конкурсі краси в анексованому Росією Криму». Виявляється, там відбувся вже XVIII міжнародний конкурс «Жемчужина Чорного моря-2014», який через бойкот іноземних модельних агентств цього разу став би суто російським, якби не вже закордонні дівчата з України. Серед всього-на-всього 15 учасниць аж четверо наших землячок з Маріуполя, Києва, Житомира і Рівного.

Найогидніше, що організатори конкурсу, які на словах декларували аполітичність заходу та звично повторювали гасло «Краса врятує світ», на ділі вдягнули конкурсанток у маечки з зображенням обвішаних зброєю путінських «зелених чоловічків» та знуцально-красномовним написом «Вежливые люди». Пікантність ситуації дійшла навіть до українських «жемчужин», які в цьому етапі конкурсу вийшли на подіум в тільняшках чи, за словами самих дівчат, «полосатих футболках».

Найуспішніша серед «наших» призерок — рівненчанка Катерина Калиняк, яка стала першою віце-міс, а заодно не відмовила журналістам у коментарях: «Я не считаю, что ситуация с Крымом — это серьезная проблема. Если человек думает о негативе, он притягивает негатив, а я на позитиве и со мной все в порядке».

З нею погоджується вже просто віце-міс Анастасія Горлакова з Маріуполя: «Все это игры, но народ везде один и тот же».

Найскромніша 18-річна житомирянка Анна Бут невимушено пояснила, що звикла щорічно відпочивати в Криму, а тому скористалась «возможностью побывать здесь» та поскаржилась, що «нам сейчас ничего хорошего о полуострове не рассказывают, говорят, что Россия ведет войну».

Намагаючись з'ясувати, хто така Анна Бут. Всезнаючий Інтернет підказує: одна із учасниць конкурсу «Студміс Житомира — 2014», майбутній еколог. Втім, вже нині очевидно, що ніякий диплом не допоможе стати другом природи людині, яка не любить ні рідної землі, ні свого народу.

Не сумніваюсь, що кожна з цих дівчат знайде, чим виправдати своє сумління. Так, Анна Бут вже заявила, що «наши земляки наоборот должны гордиться тем, что я не побоялась туда поехать и представить Житомир». Та, судячи з дошкульних коментарів під публікацією цього «одкровення», у житомирців кардинально інші оцінки «героїчного вчинку» моделі.

Втім, нехай суддею українським учасницям конкурсу краси в анексованому Криму буде Бог та вбиті і скалічені на війні, якої, на переконання аж ніяк не безграмотних чи малопоисьменних «жемчужин», немає, як і негативу та совісті у голівках титулованих «красунь»...

Натомість відповідальність номінально українських модельних агентств, що делегували не обтяжених розумом дівчаток на пікнік до Криму, має бути цілком конкретною і не лише моральною.

Термінал в Одесі прокредитує ЄБРР

ІНВЕСТИЦІЇ. Кошти на будівництво зернового терміналу в Одеському порту надасть Європейський банк реконструкції і розвитку. Про підписання тристоронньої кредитної угоди повідомив перший заступник міністра інфраструктури Олександр Малін.

«Значимість сьогоднішньої події, — цитує високопосадовця прес-служба відомства, — не тільки у виділенні значного фінансового ресурсу приватній компанії, а й у потужному позитивному сигналі українському бізнесу від наших європейських колег. Стороною у цьому проєкті є не держава, не муніципалітет і не державне підприємство, а приватна компанія, яка сама несе всі кредитні ризики за проєктом».

Згідно з угодою передбачено надання 60 мільйонів доларів США на будівництво та розвиток в Одеському морському порту зернового терміналу потужністю 4,5 мільйона тонн на рік. При цьому, окрім розвитку самих портових потужностей та зростання перевалки вантажів, є й інші вигоди. Приміром будматеріали на реалізацію проєкту купуватимуть на вітчизняному ринку й залучатимуть чисельні трудові колективи будівельних компаній. Тобто зростатимуть надходження до місцевого бюджету, що є досить важливим в нинішній політично-економічній ситуації в Україні.

Можливості причалу, який збудують у рамках цього проєкту, в перспективі дадуть змогу завантажувати судна з осадкою до 13,5 м. Нині проєкт пройшов державну експертизу. Як тільки закінчиться робота із затвердження фінансових планів, Кабінет Міністрів оголосить тендер на будівництво та обере підрядника. Проєкт заплаковано завершити до кінця 2015 року.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 липня 2014 р. № 284
Київ

Про поширення дії постанови Кабінету Міністрів України від 12 червня 2013 р. № 413 на громадян України, які проходять службу у військовому резерві Служби безпеки

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Установити, що дія постанови Кабінету Міністрів України від 12 червня 2013 р. № 413 «Про затвердження переліку сімейних обставин та інших поважних причин, що можуть бути підставою для звільнення громадян з військової служби та із служби осіб рядового і начальницького складу» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 45, ст. 1605) поширюється також на громадян України, які проходять службу у військовому резерві Служби безпеки.
Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 липня 2014 р. № 285
Київ

Про внесення змін до пункту 3 Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до абзацу першого пункту 3 Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів Української РСР від 29 липня 1991 р. № 114 — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 8 червня 2005 р. № 428 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 23, ст. 1283), від 9 липня 2008 р. № 624 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 51, ст. 1699), від 2 листопада 2011 р. № 1126 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 85, ст. 3113), від 23 травня 2012 р. № 412 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 39, ст. 1471), від 5 грудня 2012 р. № 1137 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 93, ст. 3784), від 4 вересня 2013 р. № 706 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 76, ст. 2826) і від 18 червня 2014 р. № 186 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 51, ст. 1334), такі зміни:
перше речення після слів та цифр «які досягли 18-річного віку» доповнити словами «(крім випадків, встановлених законодавством)»;
друге речення виключити.
Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 липня 2014 р. № 286
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 липня 2014 р. № 286

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 р. № 683 «Деякі питання випуску фінансових казначейських векселів» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 73, ст. 2693).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2013 р. № 720 «Про встановлення граничного обсягу видачі фінансових казначейських векселів для погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 79, ст. 2928).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2013 р. № 766 «Про встановлення граничних обсягів видачі фінансових казначейських векселів» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 83, ст. 3087).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2013 р. № 934 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 р. № 683 і від 26 вересня 2013 р. № 720» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 3, ст. 54).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. № 41 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 р. № 683» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 15, ст. 450).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 липня 2014 р. № 290
Київ

Про затвердження Угоди про співробітництво між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки в галузі лісового господарства

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Затвердити Угоду про співробітництво між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки в галузі лісового господарства, вчинену 9 жовтня 2013 р. у м. Анкарі.
Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

СПІВЧУТТЯ

З глибоким сумом і скорботою журналістська спільнота сприйняла звістку про смерть відомого українського поета і прозаїка, журналіста, Голови Національної спілки письменників України, головного редактора журналу «Київ», нашого колеги

БАРАНОВА Віктора Федоровича.

Висловлюємо щире співчуття дружині Лідії Петрівні, синам та рідним. У цей скорботний час поділяємо Ваше горе та підтримуємо Вас.

Національна спілка журналістів України;

Київська організація Національної спілки журналістів України

В Україні триває збирання ранніх зернових і зернобобових культур. Дуже приємно, що цей процес з хорошими досягненнями завершено у «прифронтовій» Запорізькій області. А Полтавщина днями порадувала країну своїм першим мільйоном тонн, який пішов до загальноукраїнського короваю.

Наталія ЗВОРИГІНА,
«Урядовий кур'єр»

За інформацією департаменту агропромислового розвитку Запорізької обласної державної адміністрації, місцеві аграрії, скосивши 816 тисяч га ранніх культур, намолотили понад 2,2 мільйона тонн зерна нового врожаю.

Середня врожайність становила 27,2 ц/га, у тому числі озимої пшениці — 29,8 ц/га, озимого ячменю — 27,9 ц/га, ярого ячменю — 20,3 ц/га, гороху — 18,8 ц/га.

Найвищими ці показники виявилися у Михайлівському районі — 35,6 ц/га, Гуляйпільському — 39 ц/га та Великобілозерському — 39,5 ц/га.

До речі, саме хлібороби Михайлівського району за підсумками останньої на цих жнивях п'ятиденки вибороли приз заслуженого механізатора України Івана Мартиненка за найвищу продуктивність праці, який є дуже престижним у галузі. Переможцями змагань стали хлібороби ДСГП «Агроцентр» Михайлівського району, яким керує Галина Шаламова.

Перехідний приз комбайнеру Олегу Пересипкіну, помічнику Олександру Карпенку та водію Валерію Кисельову вручив особисто директор департаменту агропромислового розвитку обласної державної адміністрації Андрій Ревуцький. Ця бригада на комбайні «Джон-Дір W 660» скосила 243 гектари зернових культур і намолотила 1045 тонн зерна при середній урожайності 43 центнери з гектара, що є великим досягненням.

За свідченнями фахівців, цього року понад 70% зібраного врожаю пшениці відпо-

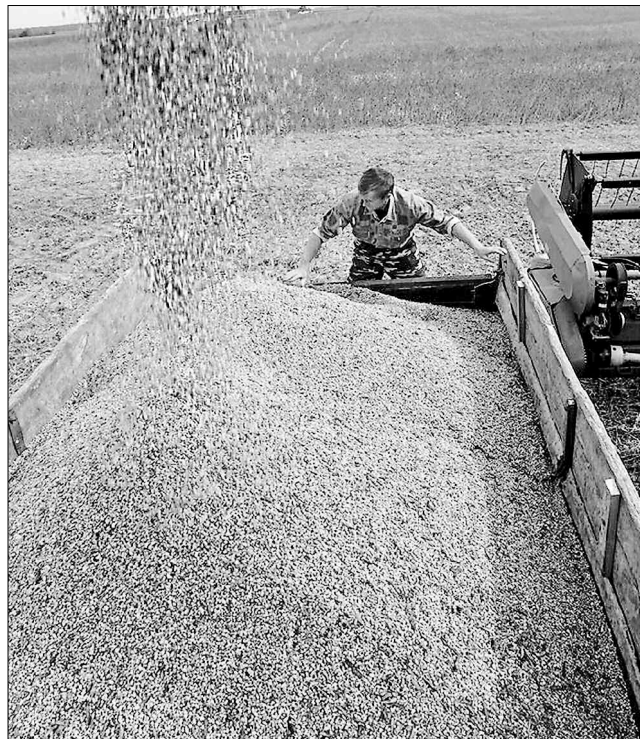

Фото з сайту kostrinlo

Тепер завдання — зберегти врожай

відає вимогам продовольчого зерна (2 — 3 класу).

Нині перед аграріями постає завдання зберегти врожай, щоб реалізувати його

за гідними цінами. Тим часом регіональна влада має подбати і про створення для підприємців в агропромисловому комплексі відповід-

ДОСЯГНЕННЯ

Перший полтавський мільйон

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Хлібороби Полтавської області станом на 28 липня зібрали вже понад мільйон тонн зерна, обмолотивши при цьому 74% прогнозованих площ. Середня врожайність ранніх зернових становила тут 39,6 центнера з гектара, що більше, ніж торік. Про це повідомили в обласній державній адміністрації. Згідно з інформацією, з цього обсягу полтавського зерна майже 783 тисячі тонн припадає на озиму пшеницю. Її впорали вже на 85% площ.

Середня врожайність цієї культури була на позначці 42,7 центнера.

Найкращих результатів досягли аграрії Глобинського, Новосанжарського, Машівського та Семенівського районів. Добра новина дає змогу сподіватися, що ціни на хліб в області залишатимуться стабільними тривалий час або принаймні він дорожчатиме не так різко. Хочеться вірити й у те, що висока врожайність не стане збитковою для економіки та не вдарить по прибутках фермерів, невеликих і середніх агроформувань, як це в нас уже бувало.

Більші зарплати — гарантія виплат пенсій

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

НАДХОДЖЕННЯ. Підвищення заробітної плати та легалізація робочих місць дали змогу Дніпропетровщині вперше за останні кілька років самостійно забезпечити регіон коштами на виплату пенсій. Статистичні дані свідчать про те, що працедавці підвищили зарплату не шляхом скорочення робочих місць, а завдяки збереженню фонду оплати праці й навіть його збільшенню: середньомісячна зарплата в усіх галузях в області за січень — травень поточного року зросла на 6,2%, а фонд оплати праці збільшився на 4,6%.

І цей позитивний результат, попри складну ситуацію в країні, став можливим завдяки налагодженню соціального діалогу в регіоні. Зокрема, підприємства відгукнулися на заклик

голови Дніпропетровської облдержадміністрації Ігоря Коломойського збільшити оплату праці працівникам гірничо-металургійного комплексу (ГМК) з квітня цього року на 20%. Про-

таження на людей», — підкреслив заступник голови — керівник апарату ОДА Геннадій Корбан на засіданні Дніпропетровської обласної тристоронньої соціально-економічної ради.

Працедавці підвищили зарплату не шляхом скорочення робочих місць, а завдяки збереженню фонду оплати праці й навіть його збільшенню.

позицію підтримали не тільки в ГМК, але й підприємства енергетики та інших галузей економіки — в першу чергу групи «Приват», ГЗК «Метінвест».

«Нині існує багато проблем, але ми повинні продовжувати те, що почали. Насамперед це підвищення заробітних плат та розвиток соціальної сфери. Максимальне зниження наван-

Голова Федерації організацій роботодавців Дніпропетровщини Віктор Сергєєв звернув увагу на те, що область уперше за останні роки повністю забезпечила себе фінансами для виплати пенсій. «Це ті гроші, які роботодавці перераховують як соціальний податок. Нам уперше його вис-тачить на 100,3%. Така можли-

них умов, які унеможливають ухилення від сплати податків. У цьому також полягає боротьба за врожай.

Про це йшлося на нараді з питань соціально-економічної та соціально-політичної ситуації в регіоні, яку провів голова обласної державної адміністрації Валерій Баранов.

Як повідомив заступник начальника Головного управління Міндоходів у Запорізькій області Віктор Башук, з метою виявити слабкі сторони у системі оподаткування в АПК розпочато операцію «Урожай». Передбачено обов'язково залучати до цієї роботи представників громадських організацій.

За результатами перших перевірок було «віднайдено» не задекларованих понад 600 тисяч га ріллі. А це великий ресурс для наповнення бюджету.

А поки податківці вирішують свої нагальні завдання, аграрії взялися збирати пізні зернові: гречку та просо. Крім того, пора їм подбати і про звільнені від урожаю площі — підготуватися до посіву озимих культур.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Бурштин копають, аж земля тріщить

НА КОНТРОЛІ «УК». Війна за прибутки від видобутку сонячного каменю з відкритої перетворилася на партизанську

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

У квартиру бурштинокопача Олександра Васильєва в Кле-сові на Рівненщині вночі кинули гранату. Частина помешкання зруйнована, Олександр та його дружина, на щастя, живі. Це скупе повідомлення облетіло 25 липня місцеві стрічки новин.

Ось вам і новий привід для бурштинового майдану, який після стрілянини та вибухів 9 травня вже, було, зібрався на півночі Рівненщини («УК» писав про це 16 травня *ц. р. в матеріалі «Бурштиновим балом заправляє кримінал»*). Далі, 12 травня, на позачерговій сесії обласної ради саме він, Олександр Васильєв, розповів, що і як насправді відбувається в бурштиноносній зоні на Рівненському Поліссі. Разом з іншими копачами вимагав: узаконьте, нарешті, видобуток! Ми готові платити податки державі, а не побори різноманітним «дахам», які борються між собою за сфери впливу.

А «дах» — найвищий, депутатський

Обласні депутати вкотре звернулися до народних, цього разу з ультиматумом. Вимагають прийняти необхідні зміни до законодавства протягом двох місяців — інакше наступна сесія Рівненської облради відбудеться під стінами Верховної. Щоправда, присутній тоді в залі народний депутат України від Рівненщини Юрій Вознюк публічно зізнався, що хоч і новачок у парламенті, але вже добре зрозумів, що там ведеться справжня війна за сфери впливу на рівненський бурштин.

Чи це, бува, не відповідь на запитання, чому за 23 роки української незалежності так і не були прийняті такі закони, які давали б змогу завдяки видобутку сонячного каменю достойно жити і самим людям, і державі? Однак тепер, після Майдану, думали люди, все зміниться.

Та розбірки на Поліссі тривають, незадоволені періодично перекривають траси, тепер ось навіть гранатами кидаються. І, звісно ж, активно миють бурштин, який контрабандними каналами пливе у Польщу та все активніше — у

фото з сайту rivnepost.ru.ua

Спеціалісти з «Бурштину України» вміють добре обробляти сонячний камінь, але права на його видобуток державне підприємство не має

Китай. Китайці, кажуть, платять значно більше.

Скажете, не до бурштину нам сьогодні. Ще й як «до бурштину»! Бо поки держава здригається в економічних та фінансових конвульсіях, урізає все, що можна урі-

що заробля-єш, як правило, значно більше. Коли пощастить, кажуть бувальці, то й на 10 тисяч «зелених» за ніч намієш!

Лише з прибутків, отриманих за рівненський бурштин, за рік держава могла б погасити всі зовнішні борги. Коли пощастить, кажуть бувальці, то й 10 тисяч «зелених» за ніч намієш!

зати, жива валюта спокійнісінько йде просто-таки з наших рук у кишені вправних ділків.

Самі копачі сказали: лише з прибутків, отриманих за рівненський бурштин, за рік держава могла б погасити всі зовнішні борги. Навіть якщо ці цифри перебільшені, це все одно — золота жила! Якщо за день (чи за ніч) роботи з мотопомпою ти сплачуєш «дахові» 500 доларів, це означає,

Але є тут одне табу, яке не «здадуть» під загрозою смерті, — канали збуту продукції. Про них вам не розкажуть нізащо в світі — навіть діти, які активно задіяні в процесі. Звісно, що китайці на Полісся особисто не приїждять, але канали працюють без збоїв.

Міліція, прокуратура та СБУ періодично рапортують про успішні спецоперації: мовляв, вилучено стільки-то мотопомп, ще стільки-

то — бурштину-сирцю. Хоча, здається, й самі чудово розуміють, що все це — крапля в морі, якого їм за нинішніх обставин ну ніколи не вичерпати...

Чи почують рівнян?

Що ж робити? — запитали ми в представника першого президента на Рівненщині заслуженого економіста України Романа Васи-лишина, за часів якого почалася розробка бурштинових родовищ у краї.

— У Законі «Про бурштин», що прийнятий у перші роки незалежності, його прирівняли до дорогоцінних каменів, — сказав співрозмовник. — А це означає монополію держави на видобуток. Відповідно, держава створила підприємство «Укрбурштин», яке займалося видобутком та переробкою бурштину й було підпорядковане

Міністерству фінансів України. Ми й справді думали, що на цьому підніметься і область, і певною мірою, держава. Піднялися ж, на жаль, лише окремі спритні

ділки, що стали справжніми багатіями. Тим часом державне підприємство, яке переходило з підпорядкування одного відомства до іншого, змінювало назви (нині це «Бурштин Украї-ни») вже навіть позбавлене розробки родовища. Скажу більше: його кілька разів штучно доводили до банкрутства, щоб приватизувати. Останнього разу цьому завадив Майдан...

Але поки що нічого не змінилося: на підприємство з Києва вкотре прислали нового директора... Незаконний видобуток бурштину треба було загасити ще в зародку, прийнявши, як кажуть, на марші відповідні закони. Ми й тоді пропонували те ж саме, що на порядку денному сьогодні. Вивести бурштин із розряду дороговартісних каменів, отже — дозволити старательський видобуток на родовищах, що не мають стратегічного значення для держави, відкрити

легальні пункти скуповування каменю.

Утім, все це вже набуло таких великих нелегальних масштабів, що я сумніваюся, чи вдасться тепер безболісно ввести процес у законне русло.

Зробити це нині намагається народний депутат України від Рівненщини Микола Кучерук. На початку червня він зареєстрував законопроект «Про внесення змін до кодексу України про надра щодо видобування корисних копалин із проявів, що не мають промислового значення». До речі, стосується він і торфуги, глини, піску, і навіть вугільних копанок на сході України. Але на голосування проєкт ще не ставили.

Тоді, на початку липня, Кучерук разом з усіма народними депутатами від Рівненщини Юрієм Вознюком, Валентином Королюком, Юрієм Благодирем, Олегом Осуховським, Миколою Сорокою та Віталієм Чугунниковим звернулися до Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з пропозицією врегулювати питання через постанову Кабміну. Так от, у зверненні до Прем'єра рівненські обранці оцінили перспективні запаси бурштину-сирцю в краї у 1500 тонн — на зовнішні борги, справді, вистачить! Виходить, якщо «дах» і найвищий, депутатський, то не рівненський.

— Мені відомо, що вже готовий проєкт постанови уряду «Про врегулювання ситуації з видобутком бурштину на Рівненщині», — каже голова облдержадміністрації Сергій Рибачок. — Там ідеться про максимальне спрощення процедури отримання дозволів на видобуток та легалізацію вже видобутого каменю, прописана й рекультивация пошкоджених територій. Але на сьогодні місцеве населення, на жаль, розцінює поклади бурштину як свою власність і щодня порушує закон, видобуваючи його нелегально. Скажу так: при наявності політичної волі за кілька місяців процес можна врегулювати.

Такої волі, як бачимо, знову немає. Що в такій ситуації робити людям на Поліссі, для яких за роки незалежності влада не створила необхідних робочих місць? Те, що вони, власне кажучи, й роблять. Адже в сім'ях тут по 10—15 дітей.

Невже держава й справді думає, що виживають вони виключно завдяки її соціальній допомозі та виплатам на дітей?

Інноваційне очищення

МЕДИЦИНА. У Дніпропетровській обласній лікарні імені І. І. Мечникова відкрили найсучасніше відділення гемодіалізу

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Спочатку приміщення капітально відремонтували: замінили електромережу, систему водоочиснення, підлогу, виконали оздоблювальні роботи. Але найголовніше — це найсучасніше обладнання. Закордонний інвестор — компанія Fresenius Medical Care — безоплатно надав лікарні 21 апарат для гемодіалізу, що коштує понад 10 мільйонів гривень.

«Враховуючи те, що в Україні система охорони здоров'я поки тільки стає на ноги, нове облад-

нання такого рівня — це безпрецедентний випадок соціальної відповідальності бізнесу перед пацієнтами. Адже аналогів таких апаратів, які отримала обласна лікарня імені І. І. Мечникова, в Україні немає. Вони не тільки не руйнують складові крові, але й забезпечують краще самопочуття пацієнтів після процедури гемодіалізу», — зазначив міністр охорони здоров'я Олег Мусій, який перебував у Дніпропетровську з робочою поїздкою. Він назвав його відкриття позитивним прикладом державно-приватного партнерства і наголосив, що відтепер тут надаватимуть кваліфіковану допомогу на

найвищому рівні. Медики нове відділення називають проривом у вітчизняній медицині, адже таких більше немає не тільки в нашій країні, але й у більшості європейських.

Гемодіаліз (один із методів позарічкового очищення крові) — життєво необхідна процедура для людей, які страждають на хронічну ниркову недостатність. Очищувати кров за допомогою спеціальних апаратів таким пацієнтам потрібно тричі на тиждень по чотири години. Медики кажуть: якщо пропустити таку процедуру двічі, то для хворого це може бути смертельним.

Нові апарати значно поліпшують якість та збільшують тривалість життя пацієнтів. Сучасне обладнання має високий ступінь автоматизації, функцію онлайн-фільтрації, що дає змогу виводити більше токсинів, ніж на старих апаратах. Також тепер не треба використовувати додаткові препарати, що заощаджує кошти.

Головний лікар цієї лікарні Сергій Риженко запевнив, що відділення готове прийняти всіх, хто потребує відповідної медичної допомоги. Нині процедуру гемодіалізу тут отримують 111 пацієнтів. Загалом на Дніпропетровщині на постійному лікуванні

методом програмного гемодіалізу перебуває 246 хворих. 24 з них — у Дніпропетровській міській лікарні №4 (з них 32 людини — жителі Луганської області, а 16 — з Донецчини).

До речі, наприкінці червня до Дніпропетровська прибули 40 переселенців з Краматорська, яким потрібна така процедура. Їм надали допомогу в Дніпропетровській міській лікарні №4. Щоб забезпечити лікування і 22 пацієнтам із Дніпропетровська, і переселенцям, відділення працювало у три зміни.

У ДЗЕРКАЛІ СТАТИСТИКИ

Економіка України за січень-червень 2014 року

Промисловість

У січні — червні 2014-го порівняно з відповідним періодом 2013 року індекс промислової продукції становив 95,3%.

У **добувній промисловості і розробленні кар'єрів** випуск продукції зменшився на 2,2%.

У **переробній промисловості** індекс промислової продукції становив 93%.

На підприємствах із **виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів** обсяг виробленої продукції збільшився на 1,2%.

У **текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів** індекс промислової продукції становив 94,8%.

У **виготовленні виробів з деревини, виробництві паперу та поліграфічній діяльності** обсяги виробництва продукції зменшилися на 4%.

На підприємствах із **виробництва коксу та продуктів нафтопереробки** індекс промислової продукції становив 97,5%.

У **виробництві хімічних речовин і хімічної продукції** випуск промислової продукції зменшився на 14,1%.

У **виробництві основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів** обсяг виробленої продукції збільшився на 3,2%.

На підприємствах із **випуску гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції** індекс виробництва становив 92,9%.

У **металургійному виробництві, виробництві готових металевих виробів, крім машин та устаткування**, індекс промислової продукції становив 91,3%.

У **машинобудуванні, крім ремонту і монтажу машин і устаткування**, індекс промислової продукції становив 82%.

У **постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря** випуск промислової продукції зменшився на 0,4%.

Сільське господарство

У січні — червні 2014 р. індекс обсягу сільськогосподарського виробництва порівняно з відповідним періодом 2013 р. становив 96,1%, зокрема в аграрних підприємствах — 92,8%, у господарствах населення — 98,9%. Істотне коливання індексу сільськогосподарського виробництва у січні — червні порівняно із січнем — травнем (цього року зменшився на 8,6 в. п.) є типовим явищем, зумовленим сезонністю виробництва продукції рослинництва.

За I півріччя цього року індекс обсягу виробництва продукції рослинництва порівняно з відповідним періодом 2013-го становив 69,9%, зокрема в аграрних підприємствах — 52,7%, у господарствах населення — 91,4%. Скорочення обсягу виробництва продукції рослинництва зумовлено значно нижчими темпами збирання ранніх зернових (їхні зібрані площі менші на 54,0%) та інших сільськогосподарських культур у результаті гірших порівняно з минулим роком погодних умов.

За січень — червень 2014 р. реалізовано на забій 1,6 млн тонн худоби та птиці (у живій вазі), що на 7,2% більше порівняно з відповідним періодом 2013 р., вироблено 5,5 млн тонн молока (на 1,2% більше) та 10,6 млрд шт. яєць (на 8,3% більше). Частка господарств населення у загальному виробництві цих продуктів тваринництва становила відповідно 38%, 75% та 36%.

Загальний обсяг реалізованої аграрними підприємствами власної виробленої продукції за січень — червень цього року порівняно з відповідним періодом 2013 р. збільшився на 28,6%, зокрема рослинництва — на 47,7%, продукції тваринництва — на 9,9%.

Середні ціни продажу аграрної продукції сільськогосподарськими підприємствами за всіма напрямками реалізації за I півріччя 2014 р. порівняно з відповідним періодом 2013-го зросли на 5,2%, зокрема тваринництва — на 10,9%, продукції рослинництва — знизилася на 1,7%. У червні цього року порівняно з травнем середні ціни реалізації сільськогосподарської продукції знизилася на 5,5%, зокрема рослинництва — на 7,8%, тваринництва — зросли на 2,8%.

Будівельна діяльність

У січні — червні 2014 р. підприємства України виконали будівельних робіт на суму 21,5 млрд грн. Індекс будівельної продукції у січні — червні цього року порівняно з відповідним періодом 2013 р. становив 91,1%.

Будівництво будівель скоротилося на 10,5%, зокрема нежитлових — на 25,0%. Водночас будівництво житлових будівель зросло на 14,1%. Будівництво інженерних споруд зменшилося на 7,4%.

Нове будівництво, реконструкція та технічне переозброєння становили 84,6% загального обсягу виконаних будівельних робіт, капітальний і поточний ремонт — 7,9% та 7,5% відповідно.

Підприємства 6 регіонів країни (м. Києва, Донецької, Дніпропетровської, Одеської, Харківської та Полтавської областей) виконали 67,0% загального обсягу будівництва.

Зовнішня торгівля товарами

За січень — травень 2014 р. обсяги експорту та імпорту товарів України становили відповідно 24197,7 млн дол. та 23673,2 млн дол. Порівняно з відповідним періодом 2013 р. експорт скоротився на 5,1%, імпорт — на 18%. Позитивне сальдо становить 524,5 млн дол. (за січень — травень 2013 р. від'ємне — 3372,4 млн дол.).

Коефіцієнт покриття експортом імпорту становив 1,02 (за січень — травень 2013 р. — 0,88).

Зовнішньоторговельні операції проводилися з партнерами із 204 країн.

До країн Європейського Союзу експортовано 33,5% товарів загального обсягу експорту, до інших країн — 66,5% (за січень — травень 2013 р. — відповідно 27,6% та 72,4%).

Обсяг експорту товарів до країн ЄС збільшився порівняно із січнем — травнем 2013 р. на 1076,7 млн дол. (15,3%), зокрема зріс обсяг палив мінеральних, нафти і продуктів її перегонки на 47,5%, зернових культур — на 34,3%, деревини і виробів з деревини — на 34,2%, руд, шлаку і золи — на 15,6%, електричних машин — на 13,6%, жирів та олій тваринного або рослинного походження — на 12,7% та чорних металів — на 10,7%.

Серед найбільших країн-партнерів експорт товарів збільшився до Єгипту на 41,9%, Польщі — на 21,6%, Італії — на 10,9%, Німеччини — на 10,7%, Китаю — на 9% та Угорщини — на 3%. Одночасно скоротилися експорт товарів до Росії на 23,9%, Білорусі — на 22,4%, Індії — на 7,7%, Туреччини — на 5,2%.

Імпорт із країн Європейського Союзу становив 34,8% загального обсягу імпорту, з інших країн — 65,2% (за 5 місяців 2013 р. — 34,3% та 65,7% відповідно).

Обсяг імпорту товарів із країн ЄС зменшився проти січня — травня

2013 р. на 1669,6 млн дол. (на 16,8%), зокрема за рахунок: засобів наземного транспорту, крім залізничного, на 52,6%, паперу та картону — на 33,9%, механічних машин — на 27,3%, різноманітної хімічної продукції — на 18,2%, ефірних олій — на 15,5%, пластмас, полімерних матеріалів — на 15,1% та електричних машин — на 12,7%.

Внутрішня торгівля

Оборот підприємств оптової торгівлі за січень — червень 2014 р. становив 445 млрд грн. Фізичний обсяг оптового товарообороту порівняно із січнем — червнем 2013 р. становив 89,5%.

Оборот роздрібною торгівлю за січень — червень 2014 р. становив 417,6 млрд грн, що на 0,8% більше обсягу січня — червня 2013 р.

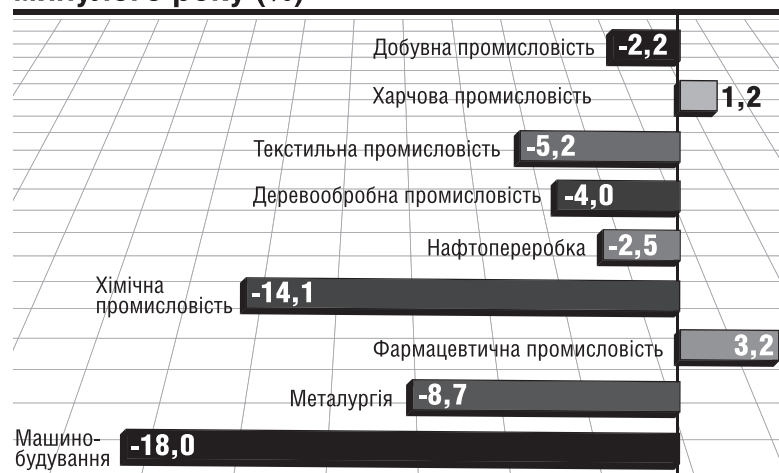
Транспорт

За січень — червень 2014 р. підприємствами транспорту перевезено 354,1 млн тонн вантажів, що на 1,1% більше, ніж у січні — червні 2013 р. Вантажооборот становив 176,6 млрд ткм, або 100,4% обсягу січня — червня 2013 р.

У січні — червні 2014 р. перевезення вантажів залізницями скоротилися на 0,7% від обсягу січня — червня 2013 р., зокрема відправлення вантажів — на 0,1%.

Водним транспортом за січень — червень 2014 р. перевезено вантажів

Збільшення (зменшення) обсягів виробництва окремими галузями у січні-червні 2014 року порівняно з аналогічним періодом минулого року (%)

Джерело: Державна служба статистики України

обсягом 2,3 млн тонн, що на 13,9% більше, ніж за січень — червень 2013 р. Закордонні перевезення вантажів водним транспортом зросли на 22,3% порівняно з обсягами січня — червня 2013 року.

Підприємствами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) за січень — червень 2014 р. перевезено 91,8 млн т вантажів, що на 13,0% більше, ніж за січень — червень 2013-го, і виконано вантажооборот обсягом 19,1 млрд ткм, який зріс на 4,3% порівняно з відповідним періодом торік.

За січень — червень 2014 р. авіаційним транспортом перевезено 33,2 тис. тонн вантажів, що на 32,2% менше, ніж за січень — червень 2013 р. Вантажооборот авіаційного транспорту становив 92,1 млн ткм, що на 38,7% менше, ніж за січень — червень 2013 р.

За січень — червень 2014 р. послугами пасажирського транспорту скористалися 3,0 млрд пасажирів, виконано пасажирооборот обсягом 52,1 млрд пас.км, що становить відповідно 95,4% та 89,7% обсягів січня — червня 2013 року.

Відправлення пасажирів залізничним транспортом (з урахуванням перевезень міською електричкою) порівняно із січнем — червнем 2013 р. зменшилося на 2,6%.

Послугами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) скористалися 1,5 млрд пасажирів, що на 5,3% менше обсягів перевезень пасажирів у січні — червні 2013 р. Перевезення пасажирів автотранспортом фізичних осіб-підприємців зменшилися на 5,4%.

Перевезення пасажирів морським транспортом зменшилися на 8,2% порівняно із січнем — травнем 2013 р., зокрема закордонні перевезення зросли на 26,5%.

Перевезення пасажирів річковим транспортом скоротилися на 25,8%. Авіаційним транспортом перевезено 3,0 млн пасажирів, що на 4,7% менше, ніж за січень — червень 2013 р.

Ціни і тарифи

Індекс споживчих цін (індекс інфляції) у січні — червні 2014 р. становив 111,6% (у відповідний період торік — 100,1%).

Продукти харчування та безалкогольні напої подорожчали на 13,1%. Найбільше (на 56,4%) зросли ціни на фрукти. На 35,3—21,9% стали дорожчими цукор, рис, овочі, продукти переробки зернових, риба та продукти з риби; на 10,9—4,0% — макаронні вироби, хліб, безалкогольні напої, м'ясо та м'ясопродукти, кисломолочна продукція, соняшникова олія, маргарин, масло, сири, сметана. Водночас істотно (на 25,7%) знизилася ціна на яйця.

приємств, установ, організацій (з кількістю працюючих 10 осіб і більше) становив 3328 грн і порівняно з відповідним періодом 2013 р. збільшився на 5,3%.

До видів економічної діяльності з найвищим рівнем оплати праці належали авіаційний транспорт, фінансова та страхова діяльність, виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів, добувна промисловість і розроблення кар'єрів, професійна, наукова та технічна діяльність, інформація та телекомунікації, де заробітна плата працівників перевищила середній показник по економіці в 1,5—3,2 раза.

Найнижчий рівень заробітної плати спостерігався у поштовій та кур'єрській діяльності, текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів, тимчасовому розміщенні й організації харчування, сільському господарстві, охороні здоров'я та наданні соціальної допомоги і не перевищував 70% середнього в економіці.

В усіх регіонах середній розмір оплати праці був вищим за мінімальну заробітну плату, проте лише у 4 з них заробітна плата перевищила середню у країні: у м. Києві — 5153 грн, Донецькій — 3853 грн, Дніпропетровській — 3450 грн та Луганській — 3386 грн областях.

Індекс реальної заробітної плати у січні — травні 2014 року порівняно з відповідним періодом 2013-го становив 100,7%.

Ринок праці

Упродовж січня — червня 2014 р. статус зареєстрованого безробітного в державній службі зайнятості отримали 937,8 тис. осіб, що на 1,1 тис., або на 0,1%, більше, ніж у відповідний період торік.

Кількість зареєстрованих безробітних зменшилась упродовж червня 2014 р. на 4,1% і на кінець місяця становила 437,5 тис. осіб. Допомогу у зв'язку з безробіттям отримували 78,6% осіб, які мали статус безробітного.

Із загальної кількості безробітних більше половини становили жінки.

Рівень зареєстрованого безробіття загалом у країні порівняно з травнем не змінився і на кінець червня 2014 р. становив 1,7% населення працездатного віку, у сільській місцевості він зменшився на 0,1 в. п. і становив 2,0%, у міських поселеннях цей показник залишився на рівні попереднього місяця — 1,5% населення працездатного віку. Найвищим він був у Черкаській області (2,6%), а найнижчим — у м. Києві та Одеській області (по 0,7%).

Демографічна ситуація

Чисельність наявного населення в Україні на 1 червня 2014 р. становила 42995,5 тис. осіб. Упродовж січня — травня 2014 р. чисельність населення зменшилася на 77,6 тис. осіб, що в розрахунку на 1000 наявного населення становило 4,4 особи. Водночас у шести регіонах країни зафіксовано приріст населення.

Чисельність населення зменшилася за рахунок природного скорочення (88,4 тис. осіб), водночас зафіксовано міграційний приріст населення (10,8 тис. осіб).

Порівняно із січнем — травнем 2013 р. обсяг природного скорочення збільшився на 1,0 тис. осіб, або з 4,9 до 5,0 особи в розрахунку на 1000 наявного населення.

Народжуваність збільшилася з 10,4 до 10,8 живонароджених у розрахунку на 1000 наявного населення, а смертність — з 15,3 до 15,8 померлих на 1000 наявного населення.

Державна служба статистики України

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Що за ширмою спекуляцій навколо НВО імені Фрунзе?

СИТУАЦІЯ. Ініціатори цього конфлікту свої справжні наміри загорнули в яскраву обгортку вболівання за інтереси сумських машинобудівників

Володимир КОНОНЕНКО
для «Урядового кур'єра»

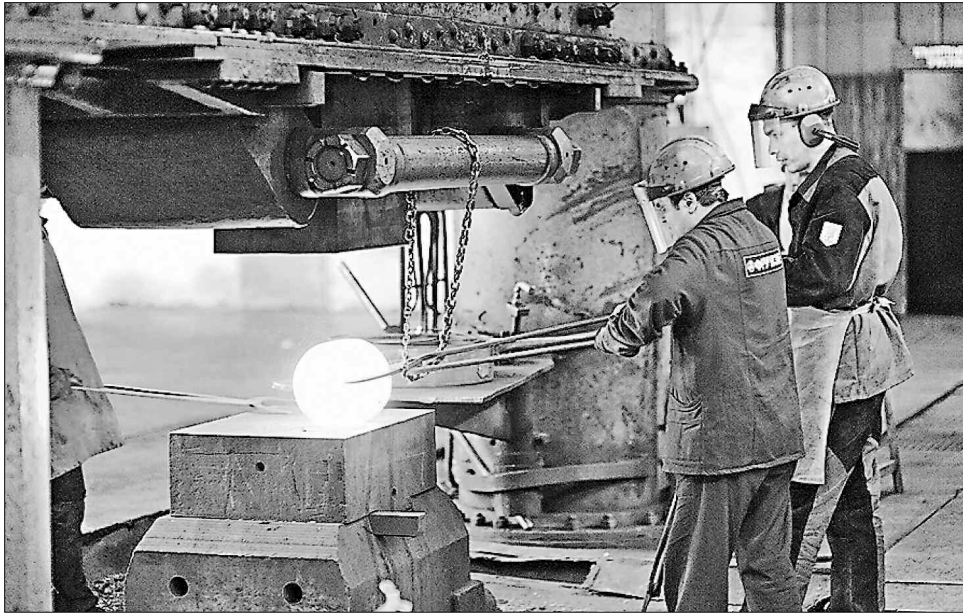
Минув рік відтоді, як Костянтин Григоришин запропонував своєму партнеру сісти за стіл переговорів і спільно знайти вихід з непростого становища, в якому опинилося НВО імені Фрунзе. Однак, судячи з подальшого перебігу подій, ініціатор конфлікту — президент і один з найбільших акціонерів об'єднання Володимир Лук'яненко — мав зовсім іншу мету, яку озвучив під час чергової прес-конференції ще минулого року. «Група акціонерів на чолі з Костянтином Григоришином повинна віддати керівництво другій групі акціонерів — Вадима Новинського, до якої належу і я», — наголосив тоді Володимир Матвійович.

Справжні мотиви конфлікту досить детально подано в статтях «Коли підштовхування до прірви видають за благо» та «Під прицілом — українське машинобудування», опублікованих в «Урядовому кур'єрі» 21 червня та 13 серпня минулого року. Знову до цієї теми, можливо, не варто було б повертатися, якби конфлікт не одержав несподіване продовження вже цього року. Його несподіваність у тому, що ініціатори різних публічних акцій, головною темою яких стала складна ситуація в об'єднанні, явно вирішили поспекулювати на трагічних подіях, пов'язаних із російською агресією проти України.

Ретроспектива

Мітинги, які цього року відбуваються біля адмінкорпусу НВО імені Фрунзе, звичайно, не є чимось винятковим. Приміром, у 2005 році понад 500 працівників підприємства зібралися біля головної прохідної, коли їм через значне невиконання заводом плану вирішили урізати зарплати. У поширеному ними зверненні було зазначено: «Нас обікрали. З малозабезпечених ми перетворилися на жебраків. Те, що для Володимира Матвійовича (Лук'яненка. — Ред.) копія (150-200 гривень), для нас засіб для виживання... До нас ставляться, як до бидла... Ми розробляємо найскладніші машини й апарати, керуємо людьми і при цьому одержуємо зарплату трохи вищу, ніж у прибиральниці... Давайте повернемо здоровий глузд голові правління. Приходьте 4 березня (п'ятниця) о 17.10 під вікна Лук'яненка».

Зазначимо, що ці події відбувалися понад дев'ять років тому, коли генеральним директором і головою правління НВО був Володимир Лук'яненко. Коли ні про масову економічну війну, ні про військову агресію російської сторони проти України не йшлося. Тож ніщо не

Кому вигідно, щоб найбільше у Європі машинобудівне підприємство зупинилося?

заважало примножувати потужності НВО, виконувати плани й збільшувати, а не зменшувати соціальний захист його працівників. Важливо, що на той час і нинішній головний конкурент сумських машинобудівників — російський холдинг «Гідромашсервіс» (ГМС) — лише починав нарощувати м'язи. А тіснити фрунзенців на ринку насосного та компресорного обладнання російська структура почала після того, як одним із найбільших її акціонерів став син Володимира Лук'яненка — теж Володимир. За сприяння Лук'яненка-старшого вслід за його чадом до ГМС «попливли» і високо rentабельні сумські підприємства, пов'язані з НВО імені Фрунзе.

Підтвердження цього можна знайти у вже згадуваних статтях «Урядового кур'єра», автор яких цитує фрагменти публікації російських видань «Експерт» та «Комментарии»: «Справу вибудовування власного насосно-будівного холдингу, але вже в Росії, продовжив Володимир Лук'яненко-молодший... До цієї структури ввійшов сумський завод «Насосенергомаш», який контролював гендиректор НВО імені Фрунзе. Потім протягом 2007 року портфель ГМС поповнився активами ще двох сумських підприємств та унікального за розробками і можливостями Науково-дослідного і проектно-конструкторського інституту атомного і енергетичного насособудування. Завдяки останньому ГМС одержав дослідно-конструкторську базу в сфері виробництва насосних установок для добування, транспортування нафти і нафтопродуктів, для теплової й атомної енергетики». Від себе додамо: а Україна цю базу втратила разом із конструкторськими напрацюваннями, які велися багато років. Чим і скористався, тепер уже рідний Володимир Лук'яненко (завдяки сину), російський «Гідро-

машсервіс», захопивши ринок цього обладнання. Відновити його випуск намагається вже нинішній менеджмент НВО, проте завоювати втрачені ринки не так то просто...

Амнезія? Не у всіх

Уся ця історія відома, мабуть, і тим, хто ініціював чи, можливо, виконував замовлення на проведення цього річних мітингів та інших публічних заходів. Їхня справжня мета стає зрозумілою, якщо послухати виступи та проаналізувати стенограми «круглих столів», що й зробив автор цього матеріалу. Приміром, анонсуєчи на чембто пошук шляхів виходу з кризи, в якій нині перебуває НВО імені Фрунзе, окремі активісти цих заходів насправді повторювали торішні думки Володимира Лук'яненка. Мовляв, треба відсторонити нинішній менеджмент від керівництва об'єднанням та повернути Лук'яненка, і все буде ОК. Щодо звинувачень на адресу мажоритарного акціонера, то вони теж були копією тих, які озвучував Володимир Матвійович на минулому річній прес-конференції. Щоправда, цього разу згадали і про російське громадянство. «Забувши», що після того, як Медведчук очолив адміністрацію глави держави, Григоришину взагалі не залишили вибору і «порадили» негайно покинути країну, якщо хоче залишитися живим. Натомість Володимир Лук'яненко комфортно почувався за будь-якої влади. Більше того, на згадуваній прес-конференції навіть вихвалявся, що у конфлікті з Григоришином його підтримує Віктор Янукович. Останнє цілком імовірно. Ні, мова не про золотий батон, а про те, що Лук'яненко двічі був довіреною особою Януковича на президентських виборах. Окрім того, його партнером став Вадим Новинський, який мав особливу прихильність колишнього глави держави. Тому спроби найагресивніших учасників публіч-

них заходів піднести пана Лук'яненка до рангу рятівника НВО з одночасним націплюванням на Григоришина ярлика ледь не поплічника Путіна — нагадують дії злодія, який намагається відвернути увагу від себе.

Але не тільки політичним «обрамленням» ризикається нинішні публічні акції від минулих. Головна їхня відмінність у тому, що ініціаторами попередніх були працівники підприємства, а цього річних — так звані громадські активісти. Пишу «так звані», бо хіба можна вважати громадським активістом, наприклад, шахрая, бандита, гвалтівника чи навіть явного пристосування? А таких серед ініціаторів акцій та промовців не бракувало. Одного притягували до кримінальної відповідальності за фінансові афери та... розбещування неповнолітніх, другий «відбарабанив» рівно сім років за згвалтування, третій ще вчора був активним регіоналом у міськраді, а нині вдає рятівника демократії тощо. І коли один з нардепів заявляє, що за останніх півтора року з активів підприємства виведено понад 200 мільйонів доларів, то мав би знати, що минулого року НВО мало понад 100 мільйонів чистих збитків, а нині через дії російської сторони опинилося на межі зупинки. Так звідки взяли ці міфічні 200 мільйонів доларів? А твердження іншого, що з наглядової ради викинули представників Лук'яненка, — взагалі дезінформація. Адже на минулорічній прес-конференції пан Лук'яненко сам сказав, що «вивів їх, аби провчити Григоришина». І цим самим заблокував розподіл майже 300 мільйонів гривень прибутку за 2012 рік, у тому числі на премії працівникам підприємства та його модернізації.

Тож коли один з ініціаторів проведення «круглого столу» 11 липня, а також модератор мітингу 16 липня Ігор Бурлака висловив своє невдоволення тим, що «за-

водчан прийшло як таке і не ніж сумських майданівців», то мав би знати, що фрунзенці на амнезію не хворіють. І багато хто пам'ятає, як за часів всевладдя Лук'яненка місяцями сиділи без зарплати. А щоб вижити, змушені були за безцінь поступитися своїми акціями на користь тодішнього гендиректора. Очевидно, саме тому і не бажали поспішати на мітинг працівники НВО, оскільки добре знали, хто незримо стоїть за спинами новоявлених «рятівників» об'єднання. Для того ж, щоб картина нинішніх подій у Сумах стала зрозумілою всім, спробуємо розставити ще деякі крапки над «і».

Останнє слово — за керівництвом держави

Коли чуєш, як окремі учасники публічних заходів погрожують, що нова революція почнеться з Сум, то мимоволі уявляєш оплески в Кремлі. Адже метою путінської агресії та всього, що з нею пов'язано, і є знищення економіки України. Щоб після того, як зупиняться підприємства і люди залишаться без роботи, відбувся соціальний вибух загальнодержавного масштабу. Саме тому і блокують експорт українських підприємств, які тривалий час були прив'язані до російського ринку. Приміром, понад 70 відсотків обладнання, яке виготовляють на НВО імені Фрунзе, десятиліттями експортували російським компаніям. А багаторічний керівник цього об'єднання Володимир Лук'яненко й не намагався диверсифікувати ринки збуту. Очевидно тому, що за рахунок НВО готував собі не запасний, а основний аеродром за межами України. Як наслідок, уже згадуваний «Гідромашсервіс», за його сприяння та сьогоднішньої політики Кремля, витіснив із російського ринку фрунзенців. Слід сказати, що на початок цього року НВО вже сформувало портфель замовлень на 350 мільйонів доларів. Проте партнери з інших країн анулювали їх, аргументуючи це складною ситуацією в Україні. А чому вона стала такою і з цієї вини, нагадувати, мабуть, не треба. Як і те, в чіх інтересах працюють Лук'яненки.

Нині, на відміну від Григоришина, для якого сумське підприємство є одним з головних активів, тож збитки об'єднання рикошетять по ньому, Володимир Матвійович почувається, очевидно, комфортно. Адже прибутки російського ГМС, головним акціонером якого є його син, багатократно перевищують ті, які одержувало НВО імені Фрунзе навіть у роки результативної роботи. Тому сім'ї Лук'яненків вигідно, щоб сумське підприємство взагалі зникло як таке і не

заважало російському «Гідромашсервісу» стати повним монополістом на ринку. Мабуть, це і є головною метою наполегливих спроб Лук'яненка-старшого повернутися до керівництва фрунзенцями, відсторонивши від управління мажоритарного акціонера, який став на заваді здійсненню цих планів.

Для цього, очевидно, призначені й замовні статті в російських виданнях, де Григоришина іменують українським бізнесменом і дають «наводку», що він діє лише в українських інтересах. Зате на адресу Лук'яненків — самі дифірамби. Мабуть, зрозуміло чому. Як зрозуміло, чому один із соратників Володимира Матвійовича пропонував під час проведення «круглого столу» в Сумах оголосити НВО банкрутом.

Останнє, до речі, може статися, якщо своє плече не підставить держава. Фактично, це її обов'язок. І не лише тому, що заборгованість з ПДВ Сумському НВО сягнула 75 мільйонів гривень, — ті, хто думає про перспективу економіки України, мають усвідомлювати, що у випадку зникнення НВО обладнання для української ГТС, нафтогазової промисловості та АЕС доведеться втридорога закуповувати за кордоном, в тому числі — в Росії. І доки нинішній менеджмент з усіх сил намагається девирсифікувати ринки збуту продукції, прокладає шляхи для неї в країні ближнього і далекого зарубіжжя, українські замовлення стали б для НВО тим ковтком кисню, який дасть змогу зберегти дванадцятитисячний колектив у нинішніх надскладних умовах. Тому мав повну рацію народний депутат минулих скликань Євген Лапін, коли на одному з публічних заходів зазначив, що потрібно боротися не проти когось, а за колектив, інтереси Сумщини і держави загалом.

Саме навколо цього і треба об'єднувати зусилля, а не спекулювати на дійсно дуже важкому становищі, в якому перебуває нині НВО імені Фрунзе. Бо від того, що відсторонять нинішній менеджмент, за якого, до речі, результати роботи у 2012 році були одними з найкращих, і призначать тимчасове керівництво, як вимагають у листах до Президента України Петра Порошенка та Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка учасники акцій, нові замовлення не з'являться. І Путін російські ринки для сумських машинобудівників не відкриє. Мета у Кремля зовсім інша. А втілювати її в життя допомагають також ті, хто свідомо або через необізнаність генерує соціальну напругу в Україні загалом і Сумах зокрема.

ОБГОВОРІТЬ ЦЮ ПРОБЛЕМУ В КОМЕНТАРЯХ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

Фото з сайту sumy.ua

ГАРЯЧА ТЕМА

Переселенцям потрібна державна підтримка

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Ви знаєте, совість не дозволяє говорити, що держава повинна взяти на себе всі клопоти із фінансування й створити нам якісь дуже сприятливі умови. Я бачу по телевізору, як волонтери по всій країні збирають бронезилети, люди з останніх сил стягуються на армію». Чоловік розмірковує, сидючи в інвалідному візочку.

Не треба бути фахівцем, щоб зрозуміти: без сторонньої допомоги вижити йому в цьому світі було б важко. Цей житель Донеччини нинішні ліхті часи перебуває в Одеському санаторії «Куяльник». Імені свого називати не хоче: «Повернувся на Донеччину, а там сусіди різні — дехто з них вважає, що виїхали тільки ті, хто не є патріотом Донбасу». На умови в санаторії Віктор — так ми називатимемо чоловіка — не скаржиться: «Годують, дах над головою є, умивальник у кімнаті, все необхідне — памперси, пелюшки — також є».

І він, і дружина — також інвалід-візочник — отримують необхідне лікування. Є деякі проблеми із доступністю приміщень, але чоловіка найбільше непокоїть інше. Він боїться, що нинішнє відносно благополуччя може зникнути будь-якої миті: «Кримчан терпіли-терпіли, а потім через три місяці попросили за свій рахунок знайти житло і забезпечувати сім'ї самостійно». Та тут один нюанс. Кримчани — це були переважно військові ВМС України, здорові люди зі стабільним джерелом прибутку.

З такими як Віктор — ситуація принципово інша.

На межі катастрофи

Нещодавно одеські волонтери, що опікуються переселенцями із зони АТО, вдарили на сполох — людям скоро не буде що їсти, а хворі, приміром на цукровий діабет, можуть просто померти, не отримавши життєво необхідних препаратів. Активісти попереджали про можливу гуманітарну катастрофу. «Все може закінчитися соціальним вибухом, і люди просто вийдуть на вулицю», — каже волонтер ініціативної групи одеситів Катерина Ножевнікова.

Одного разу волонтери вже рятували ситуацію, коли все було практично на межі. В одному із санаторіїв попередили, що з наступного дня припиняють надавати людям харчі, точніше — переведуть їх на одну вісьянку. Благодійники в авральному порядку зібрали три тонни продуктів, аби врегулювати проблему. І ключове слово тут — «аврал». Так, несподіваного не сталося.

Утім доводиться визнати, що за три місяці (перші переселенці прибули до

регіону з Криму ще наприкінці березня) чіткий і регулярний механізм підтримки переселенців державою так і не був запущений. Передусім «провисла» його фінансова складова. Станом на сьогодні Одещина не отримала з держбюджету ані копійки на підтримку людей, які тимчасово виїхали сюди з Криму та східних областей. Лише було ухвалено постанову Кабміну, за якою область має отримати 9 мільйонів гривень за розміщення переселенців з Криму.

За тих, хто виїхав з Донбасу, область не отримала коштів навіть на папері: «Подаємо до Мініфіну, до Мінсоцполітики дані, скільки людей проживає, скільки для цього потрібно грошей, але з цього приводу жодних рішень не ухвалено», — бідається директор департаменту соціального захисту населення Одеської ОДА Ірина Маркевич. Два мільйони — аби бодай щось дати власникам приймаючих санаторіїв — виділили з обласного бюджету і кажуть, що більше не можуть.

Тим часом борг за розміщення переселенців на Одещині вже перевищив 19 мільйонів гривень.

За рахунок громадськості

Одеська область приймає велику кількість тимчасових переселенців. Лише офіційно тут зареєстровано 4,5 тисячі таких людей. Реальна кількість — істотно більша. Такий стан речей — загалом логічний, адже саме в області є найбільш розгалужена система курортів та санаторіїв, які можуть стати тимчасовим прихистком для

Переселенці на Одещині: головне, що дітям вже нічого не загрожує

мір цієї частки — як мінімум 80%.

Волонтери, звісно, можуть пишатися визнанням власної праці, проте вимушені попередити, що їхні джерела — на межі виснаження. «Потік допомоги починає спадати», — попереджає Катерина Ножевнікова. Шістнадцять тисяч гривень щоденно на харчування — сума для волонтерів не підйомна. Держава не може безкінечно розраховувати на філантропів. «Ми хочемо, щоб наші підопічні частіше бачили соціальних працівників, ніж волонтерів», — каже вона. І йдеться тут передусім про хворих людей та інвалідів. Таких з-поміж переселенців понад дві сотні.

Чи не найгостріше стоїть питання щодо інсулінозалежних діабетиків. Їх серед приїжджих зареєстровано

позитивної відповіді на це питання наразі немає.

За суперечливими даними, у східних регіонах препарату також немає або він перебуває на територіях, контрольованих бойовиками. Поки що має втішатися те, що «всі хворі, які потребують життєво необхідні препарати, їх отримують».

Волонтери особливо зауважують випадки, коли інваліди потребують термінової реабілітації. Про летальний фінал тут не йдеться, але може бути пропущений період, протягом якого людину реально поставити на ноги і повернути до повноцінного життя.

Рятівні здобутки

Трохи позитиву. Обласний центр запевняє, що доступом до невідкладної медичної допомоги нині забезпечені 100% переселенців. Проведено 737 медоглядів. Не варто, напевно, пояснювати, наскільки важливо хоча б ізолювати інфекційних хворих від решти переселенського контингенту. Поза тим волонтери схвально відгукуються про дії ДСНС — рятувальники активно допомагають при транспортуванні переселенців, створюють умови доступності для людей з обмеженими можливостями, будують пандуси, встановлюють поручні.

В обласному управлінні соціального захисту запевняють, що й голодними людьми у жодному разі не залишать. «Знайдемо можливість, підприємців піднімемо, примусимо — по-різному буде, але людей ми будемо годувати», — запевняє Ірина Маркевич.

Щодо підприємців, то на них ні влада, ні волонтери особливих нарікань не мають. Зрозуміло, що їхні фінансові можливості не безмежні. Власники санаторіїв працюють так би мовити на обіцянках обласних керівників, але словами обігові кошти не поповниш. Власники санаторіїв просять допомогти бодай з пошуком партнерів, готових

надавати продовольство у борг.

У санаторії «Куяльник», як розповіли в ОДА, змушені затримувати обслуговування клієнтів за путівками соцстраху — бракує місць. Ситуація загострилася ще й через нещодавню пожежу в розташованому у цій місцевості гуртожитку. Постраждалим погорільцям довелося виділити ще майже 100 місць. «Ми нікого не виселяємо, — кажуть нам в адміністрації санаторію, — і не відмовляємо у харчуванні». Навіть коли перестали годувати військових з Криму, то матерям з дітьми надали можливість купувати обід за пільговою ціною.

А втім і переселенцям, і задіяним в їхньому життєзабезпеченні цілком зрозуміло, що вічно жити в санаторіях не можливо. «Куяльник» просто може вилетіти в трубу або, щонайменше, залишити без необхідної допомоги тисячі пацієнтів з усієї країни. А бази відпочинку в районах області, котрі прийняли на себе левову частку переселенців, просто не пристосовані для роботи в осінньо-зимовий період.

Що далі?

Це питання непокоїть усіх приїжджих. «Та коли буде мирне небо над головою в Донецьку — всі повернуться. Однозначно, — переконаний прикутий до візка Віктор. — Кому це подобається — бути в гостях, коли є рідний дім, родичі та все інше?»

Волонтери кажуть, що такі настрої поділяють близько 80% переселенців. За даними обласної міграційної служби, понад тисяча переселенців повернулися на Донбас, в ті містечка, де ситуацію на цей період вдалося нормалізувати. 134 людини готуються до повернення у Слов'янськ. Для таких рейсів за домовленістю із залізницею готуються спеціальні ешелони.

Крім того, в області готуються й до ситуації, коли мирне небо над Донбасом настане не так швидко, як хотілося б. Велика ймовір-

ність, що початок нового навчального року багато людей зустрінуть на Одещині. Серед них ледь не половина — діти, яких більш як 2 тисячі. Оскільки усі вони шкільного віку, запевняє начальник обласного департаменту освіти Тетяна Лазарева, то мають і зможуть 1 вересня сісти за парти. Складніше із дошкільними закладами — в них бракує місця навіть і для маленьких одеситів. Тому до садочків прийматимуть дітей тільки тих переселенців, які працюють.

З переведенням до одеських вишів студентів, які навчалися на сході у зоні АТО, особливих проблем профільне управління нині не фіксує.

Лише повідомляють про численні пропозиції від одеситів усиновити дітей-сиріт з Донбасу або взяти їх на тимчасове утримання. Втім, у межах повноважень одеської місцевої влади задовольнити ці пропозиції не можна. «Ми не маємо права цього робити», — каже Тетяна Лазарева, і сподівається, що найближчим часом ці питання все ж вдасться узгодити через відповідні органи опіки Донеччини та Луганщини.

«Дякую одеситам — пропозицій справді дуже багато», — каже начальник освітянського відомства. Доброту і чуйність одеситів відзначають і переселенці, і волонтери. Певні прояви регіонального егоїзму вони вважають не типовими. Так само винятком із правил вони називають поодинокі прояви утриманських настроїв у переселенців: «У більшості в очах — біль, страх і вдячність». Деякі, припускають волонтери, «качають права» через відчай і вже розхитану складними обставинами та безпорадністю психіку. І це не привід, як воно трапляється у соцмережах, називати їх «неадекватними» та «усім незадоволеними».

Тим паче, якщо дехто з них залишиться на Одещині назавжди. Адже декому просто нікуди повертатися — їхні будинки зруйновані під час бойових дій. З облаштуванням цих людей на новій малій батьківщині — ситуація складна. В районах області житло дешевше, є просто покинуті села, але роботи там катма. Загальна статистика — 44 пропозиції роботи та 17 працевлаштованих — справляє враження хіба як перша ластівка.

Шість учителів з Донбасу погодилися жити і працювати у сільській місцевості. Унікальний, але гарний приклад зафіксовано у Ширяївському районі на півночі області. Тут працює сім'я, котрій повертатися просто нікуди. І підприємець, котрий дав їй роботу, має намір до кінця сезону купити цим людям будинок у селищі. Варіантів хелі-енду може бути чимало. Важливо, щоб спрацював бодай один із них...

ДОВКІЛЛЯ

Учений секретар Інституту газу Борис Ільєнко:

«Україні потрібне глибинне буріння»

Україна вступила в еру третичної газової війни, і про це не втомлюються говорити експерти. Як вийти з неї із найменшими втратами і чи є альтернатива російському газу? Чи й справді сланцевий газ, який нині називають ледь не основною причиною кривавих протистоянь на сході України, може бути цією альтернативою? Наш співрозмовник — учений секретар Інституту газу НАН України кандидат технічних наук Борис ІЛЬЄНКО.

УК Борисе Кузьмичу, в 2010 році, коли з'явилося повідомлення про те, що в Україні видобуватимуть сланцевий газ, ви висловилися категорично проти. — Вважав і вважаю, що вся історія зі сланцевим газом — це примарна надія. Це підміна таких понять, як потенційні ресурси і видобувні запаси. Видобувні запаси сланцевого газу, тобто такі, що підтверджені в результаті геологорозвідувальних робіт і є можливими для раціонального видобутку, становлять приблизно 2% світових розвіданих, іншими словами, реальних запасів природного газу.

Щодо потенціальних запасів, то їх значно більше. Це й дало привід для занадто оптимістичних оцінок. Навіть на Всесвітньому енергетичному конгресі в Монреалі у жовтні 2010 року, в якому я брав участь, йшлося про те, що світ забезпечений сланцевим газом на 200—300 років.

А от щодо моєї позиції... Я не геолог, а технолог. Склалося так, що в травні 2010 року мене, вченого секретаря Інституту газу НАН України, Олексія Івченка, колишнього голову НАК «Нафтогаз України», та Валерія Боровика, голову альянсу «Молода енергія України», одне з інтернет-видань запросило обговорити нове тоді для України питання: видобування сланцевого газу. Моя позиція полягала в тому, що сланцевий газ — це, напевно, цікаво, мабуть, треба проводити відповідні дослідження, але для нашої країни найважливішим є впровадження енергоощадних розробок.

Того самого року, як і впродовж інших, я брав участь у роботі науково-технологічного центру UNIDO в Трієсті з питань біоенергетики, а повернувшись через тиждень додому, побачив в Інтернеті, що я, виявляється, знаний експерт зі сланцевого газу. Довелося поринути в цю проблему. Мені дуже допомогли публікації в «Геологічному журналі» одного з наших провідних вчених у галузі нафтогазової геології академіка НАН України Олександра Лукіна. Багато інформації з цього питання отримав на конгресі, особливо з кулуарних спілкувань. Тоді ж у мене сформувалося уявлення, що сланцевий газ — це суто американське явище. Час підтвердив мою позицію.

УК У Вікіпедії знаходимо, що термін сланцевий газ — це непрофесійний переклад англійського геологічного терміну, покруч, який завдяки журналістам і політикам закріпився у широкому вжитку. Сланцевий газ (англ. natural shale gas) — природний газ (до 95% метану), що міститься в незначних кількостях у низькопористих і важкопроникних глинисто-алеври-

тових осадових гірських породах, shale gas означає «газ з аргілітів».

— Сланцевий газ — це традиційна назва газу, який отримують у процесі термічної переробки горючих сланців (наприклад, в Естонії, в Кохтла-Ярве). Теплотворна здатність цього газу приблизно втричі нижча, ніж природного газу. Щодо газу, про який ідеться, то це вуглеводневі вкраплення в справді важкопроникні породи — чорні сланці, тому правильною була б назва природний сланцевий газ або природний чорносланцевий газ. Його теплотворна здатність близька до природного газу, може бути більшою або меншою залежно від природи утворення. Але так уже повелося з легкої руки журналістів, і назва «сланцевий газ» закріпилася.

УК Повернімося до вашого висновку: сланцевий газ — це суто американське явище.

— Те, що в 2008 році Сполучені Штати випередили Росію з видобування природного газу завдяки сланцевому додатку, мало величезний резонанс. Можливістю в забезпеченні енергетичної незалежності зацікавлена кожна країна. Європа не стала винятком, зважаючи на залежність від поставок російського газу. Політика тут мала величезне значення. Але не можна відкидати і національний чинник. У Польщі, наприклад, була однострійною підтримка енергетичної незалежності за рахунок видобування сланцевого газу.

Уся ця проблема і в Європі, і в Україні зокрема була дуже розкручена. До моїх поглядів виявила інтерес американська амбасада, а фірма «Шелл» навіть делегувала у Варшаву на міжнародну конференцію з видобування сланцевого газу. Вважаю себе вже обізнаним у цій проблемі, але загальна позиція не змінюється, навіть стає більш обґрунтованою.

УК Що маєте на увазі?

— Стрімкому розвитку видобування сланцевого газу в США сприяла низка чинників: значні

Освоєння однієї глибинної свердловини потребує 15—20 мільйонів доларів.

запаси та величезні малозаселені території, високий ступінь вивчення родовищ, постійне вдосконалення технологій буріння, близькість до районів споживання газу, розвинена інфраструктура газотранспортних мереж. Дуже важлива відсутність у США державної монополії на розробку нафтогазових родовищ і відсутність екологічних обмежень на видобування вуглеводнів. Цей перелік можна продовжити, але хочу наголосити: у Штатах, якщо порівнювати з іншими регіонами світу, значні поклади сланцевого газу та сприятливі геологічні умови видобування. Це великі території з глибинами залягання здебільшого від 0,5 до 1,5 км.

УК Це й вивело США у світові лідери з промислового видобування сланцевого газу?

— Так, адже там найпотужніший у світі пояс сланцевого газу.

ДОСЬЄ «УК»

Борис ІЛЬЄНКО. Народився 1940 року в Києві. Закінчив Київський політехнічний інститут. В Інституті газу НАН України пройшов шлях від аспіранта до провідного наукового співробітника. Нині обіймає посаду вченого секретаря. Має близько 100 наукових праць та 12 винаходів.

Основний регіон видобутку — родовище Південний Барнет у Техасі, нині активно розробляється родовище Марцеліус у Пенсильванії.

До речі, першу газову свердловину в сланцевих пластах у США пробурили ще в 1861 році. Попитом для промислового видобування сланцевого газу став 2002-й, коли пробурили першу горизонтальну свердловину.

УК Виходить, твердження експертів та колишніх можновладців про те, що обсяг досліджених і оцінених резервів сланцевого газу в Україні становить 1,2 трильйона кубічних метрів, що виводить країну на четверте місце в Європі за обсягами цього типу газу після Польщі, Франції та Норвегії, — звичайний міф?

— Ми не маємо права називати будь-яких реальних цифр, адже нема жодного конкретного результату. Оперуємо цифрами про потенційні запаси сланцевого газу, не знаючи ні глибини

ської академії, яка щороку надає уряду доповідь, де радить, як доцільно розвиватися країні. Чому б це не запровадити в Україні?

УК Яка нині ситуація з видобуванням сланцевого газу у США? — Там теж з'являються проблеми. На Південному Барнеті пробурили близько 18 тисяч свердловин. Багато з них простояє. Вони вже не такі продуктивні, адже гідророзрив потребує чимало коштів. На часі — Пенсильванія. Та й це не безконечно.

Повертаючись до суто американського явища: із 2008-го промислове видобування сланцевого газу так і не перетнуло кордони США і певною мірою Канади. Наголосу: це за повністю напрацьованої технології видобування! Як на мій, може, й непрофесійний погляд, навіть маючи запаси сланцевого газу, потрібно оцінити, чи варта шкурка вичинки.

УК Що робити з покинутими свердловинами? Екологи не втомлюються нагадувати про ризики для довкілля.

— Не придатні для видобування сланцевого газу свердловини потрібно якось консервувати, здійснювати рекреацію місцевості. Ви можете уявити в нас, на Львівщині, сотні свердловин? Я не можу. Але гроші, нехай і примарні, для колишньої влади були понад усе.

У техніці є поняття ступеня ризику внаслідок аварій на технологічних об'єктах. Під час буріння значної кількості свердловин, а йдеться про тисячі, з'являється ризик браку під час їх цементування. У США, наприклад, пробурили 6 тисяч так званих наглядових свердловин для контролю можливих порушень під час створення продуктивних свердловин. Порушення якості цементування — це ризик проникнення у ґрунтові води або сланцевого газу, або розчину для гідророзриву. На жаль, підтвердження цього є. Тут уже йдеться про техногенні катастрофи із забруднення підземних вод і позбавлення окремих регіонів питної води.

Якщо на Південному Барнеті пробурили майже 20 тисяч

свердловин, то де гарантія, що не буде порушень? Назву конкретну цифру: на Самотлорі за 15 років пробурили 9 тисяч свердловин, з яких 300 мали порушення в цементуванні.

Ще одне. Для видобування трильйона кубів газу потрібно приблизно 1—1,5 трильйони тонн води. Звідки взяти таку кількість води, скажімо, на Юзівській площині, де й так складнощі з нею? І що робити з відпрацьованою водою? Є відносно безпечні технології, у Варшаві про це говорили, але їх застосування потребує значних фінансових витрат.

УК Що робити Україні, щоб газові війни з Росією нарешті відійшли в минуле?

— В Україні, на Семиренківському родовищі в Харківській області, відомому ще з 1980-х, торік одна газодобувна компанія пробурила свердловину загальною глибиною 6534 метри, видобуваючи щодоби 1 мільйон кубів природного газу. Відповідь однозначна: Україні треба зосередитися на глибинному бурінні.

Упродовж 1968—1969 років видобуток газу в Україні зріс із 20 до 50 мільярдів кубометрів, сягнувши в 70-х роках 65—70 мільярдів. Зі слів академіка Олександра Лукіна, це стало можливим завдяки освоєнню вуглеводневого потенціалу глибин в інтервалі 4,5—6,5 км. За ефективністю освоєння запасів великих глибин Україна посідала одне з перших місць у світі. Максимальний дебіт окремих свердловин сягав 2—2,5 мільйона кубометрів газу на добу. Та здобувши незалежність, країна повністю припинила глибинне буріння, що призвело до обвального падіння видобутку газу і газового конденсату з відомими, на жаль, наслідками.

Освоєння однієї свердловини потребує 15—20 мільйонів доларів. Для здійснення глибинного буріння в Україні потрібні інвестиції, залучення компаній із значним досвідом такої роботи. Для того, щоб видобути, наприклад, 4 мільярди кубів газу, потрібен кредит 300 мільйонів доларів. Чому саме ця цифра? Якраз на створення потужностей із виробництва синтетичного природного газу в такому обсязі передбачався китайський кредит сумою понад 3 мільярди доларів. Коментарі, кажуть, зайві.

УК Про які регіони йдеться?

— Про Донецько-Дніпровську западину. Нині у трьох регіонах країни відомо понад 400 родовищ (з них 3 гігантських і 27 великих).

А наостанок скажу таке. Почесний директор Інституту газу академік НАН України Ігор Карп неодноразово наголошував, що в Україні нема макроекономічного аналізу розвитку. Тому й кидаємося то на видобування сланцевого газу, то на будівництво заводів із газифікації вугілля...

Держава має виробити обґрунтовану політику розвитку власного промислового комплексу. А ось у формуванні цієї політики важлива роль повинна бути відведена Національній академії наук.

Ірина НІКОЛАЙЧУК
для «Урядового кур'єра»

АГРОПЕРСПЕКТИВА

Кисло-солодка репутація відкриває Захід

САДІВНИЦТВО. Європа у значних обсягах купує сік з українських яблук і дає можливості для експорту сировини

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Ще у XIX столітті яблука з Поділля мали неабиякий попит на відомій на той час у світі Санкт-Петербурзькій біржі. Відтоді вітчизняні садівники лише підтверджували добру репутацію. Щоправда, у перші роки незалежності України галузь пережила певний спад, але потім з допомогою держави модернізувалася, утвердилася на традиційних ринках збуту своєї продукції. А також у співпраці з переробними підприємствами вона вийшла на новий ринок — наша країна почала у великих обсягах постачати концентрований яблучний сік до Європи.

Потужна база

Нині навряд чи можна стверджувати, що вітчизняний продукт садівництва стало надто тісно на внутрішньому ринку. З одного боку, їй доводиться конкурувати з імпортною, а з другого — зростає попит населення щодо споживання ягід і фруктів. Присутність на світовому ринку вигідна як садівничим господарствам, так і державі, а позначається на перспективах розвитку галузі. Тому припущення спеціалістів, що окремі країни СНД можуть не імпортувати українські яблука з нового врожаю, викликає певну стурбованість. Справді: якщо так станеться, то чи є альтернативні ринки збуту продукції?

На це запитання навряд чи хтось краще знає відповідь, ніж садівничка Вінниччина, яка за всіма параметрами є визнаним лідером у вітчизняній галузі, а її господарства виробляють понад третину яблук організованого сектору економіки держави. Звернемо увагу й на те, що в області розміщена потужна база з переробки плодово-ягідної продукції. Разом ці галузі — важливий сектор економіки, який дає роботу людям, надходження до бюджетів і поповнює валютні запаси держави. Тому в корпорації «Вінницясадвинпром», яка є штабом для садівничих господарств області, вже тепер враховують можливі ризики.

Торік господарства цієї корпорації виробили 136 тисяч тонн яблук. Приблизно 30 відсотків їх вони реалізували переробним підприємствам на сік. Це яблука падаличні та зі старих садів. Себто так звана несортова продукція. Але вона має свою нішу в економіці: забезпечується потреба вітчизняних споживачів в яблучному соку (і виробленні на його основі), а також його реалізація за межі країни позитивно позначається на сальдо зовнішньої торгівлі.

Зокрема Європа у значних обсягах купує сік з ук-

Фото автора

Ось такі плоди за всіма параметрами конкурентноспроможні на світовому ринку

КОМПЕТЕНТНО

Ніша в країнах ЄС є

Олег МЕРКАЛН, директор ТОВ «Міжлісся» Барського району Вінницької області (садівничий стаж агрономів у його роду налічує понад століття):

— Контрольний пакет акцій нашого потужного садівничого господарства належить австрійській фірмі «Пфаннер», яка виробляє соки преміум-класу та реалізує свою продукцію у багатьох країнах. Раніше екологічно чисті яблука ми відправляли до Австрії на біосік. Тепер їх перероблятимемо в себе (встановили новітню лінію, яку сертифікували швейцарці), а постачатимемо вже сік.

Зауважу, що європейським спеціалістам відома як добра якість українського соку, так і яблук. Та річ у тім, що з останніми вийти на тамтешній ринок майже неможливо, бо він наповнений. Наприклад, тепер там у значних обсягах залишилися яблука торішнього врожаю, зокрема польські. Та чимало країн ЄС працюють у цій галузі. А ще вони надають дотацію своїм фермерам, і тому конкурувати за ціною нам непросто. Втім, є ніша: нині в Європі не вистачає продукції органічного садівництва, себто вирощеної без застосування отрутохімікатів. Тому плануємо посадити нові сорти яблук і працювати в цьому напрямі.

раїнських яблук задля того, щоб ним довести до стандартів свою продукцію, а також завезену з інших країн. Можна припустити, що падаличних яблук із садів господарств і тих, що здає на переробку населення, достатньо буде, щоб ми завжди мали власний сік. Однак цікаво таке: чи й надалі у цьому сегменті Україна братиме участь на світовому ринку розподілу праці?

Різноманітні сорти

Від вінницьких агрономів-садоводів не раз доводилося чути, що сірі підзолисті ґрунти, які є в нашій країні, і зокрема на Поділлі, найбільш придатні для вирощування яблук. За вмістом сухих речовин, амінокислот (а в світі цей критерій цінується вище

від вмісту цукру) наші яблука найкращі. Це «комора» вітамінів: у них є вітаміни С, Е, В1, В2, В6 і каротин (провітамін А). Кількісний показник їх вмісту також залежить від сорту, а в кожній місцевості свої районовані сорти.

Наприклад, у Китаї, США здебільшого вирощують солодко-кислі сорти яблук, наприклад фуджі, голден-делішес. Так само і в Європі. А в нашій країні добрий врожай дають також і кисло-солодкі, наприклад кальвіль, джонатан, бойкен, ранет Симиренка. Ці сорти збереглися у старих садах, яких у нас чимало. Зауважимо, що у 1960—1970-х роках зокрема на Вінниччині було посаджено майже 29 тисяч гектарів садів — найбільше в Україні. Тож саме старі сади і дають яблука із вмістом амінокис-

лот більшим, ніж в Європі, де такі сорти вже не культивують.

Корчувати старий сад — це великі витрати. Однак площа під ними поступово зменшується і все одно дійде того, що і в нас їх не стане, бо економічно вигідніше вирощувати нові сорти за інтенсивною технологією. Втім, джерело виробництва соку не замулиться.

«Наші господарства посадили багато молодих яблуневих садів ресортів з підвищеним вмістом амінокислот, виведених спеціально для виробництва соків», — запевнив генеральний директор корпорації «Вінницясадвинпром» Анатолій Семенюк.

Тож садівники про перспективи дбають. Вони залежать і від виконання договірних умов переробними підприємствами. Адже щоб останні мали достатньо сировини, спочатку треба вкласти значні кошти в її виробництво. На жаль, не всі це розуміють.

Проблеми партнерства

Так, гендиректор галузевої корпорації зауважив, що ТОВ «Яблуневий дар», центральний офіс якого у райцентрі Городок Львівської області, заборгувало вінницьким садівничим господарствам понад 20 мільйонів гривень за поставлені ними торік яблук.

«Один із заводів товариства розташований в нашій області в райцентрі Липовець. Торік вони запросили нас до себе, запевнили, що їхня компанія ефективна, потужна, і ми пішли назустріч. Але тепер бачимо, що у них

120

тисяч тонн

прогнозується валовий збір яблук цього року на Вінниччині

слово з ділом розходиться. Згідно з укладеними контрактами, ТОВ «Яблуневий дар» зобов'язане було повністю розрахуватися з господарствами ще до 1 січня 2014 року, але цього не зробило. Вже цього року ми двічі їздили в центральний офіс товариства, нам обіцяли, але не розраховуються. Тому керівники садівничих господарств вважають, що з таким «діловим» партнером їм не варто мати справу в майбутньому», — зауважив він.

З його слів, через це господарства потрапили у складну ситуацію. Восени, коли вони реалізовували яблука, курс долара щодо гривні був майже наполовину меншим, і можна було дешевше придбати пальне, засоби захисту рослин, мінеральні добрива, необхідні для догляду за садами. Але зрештою господарства були змушені брати кредити і купувати за теперішніми цінами, що вкрай негативно позначилося на їхньому становищі.

Керівник зауважив, що давні партнери садівників вінницькі підприємства «Агрона-Джус», «Джаффа», «Пфаннер-Бар», «Вінні-фрукт» повністю розрахувалися з господарствами. І вже є домовленість із ними, що цього року вони прийматимуть несортову продукцію за взаємовигідною ціною.

На початку травня цього року на Вінниччині були заморозки до 8 градусів, через що зменшився імунітет фруктових дерев до хвороб. Тому в області валовий збір яблук очікується меншим від торішнього, але все одно він буде найбільшим у країні — 110—120 тисяч тонн.

Заступник з економічних питань генерального директора корпорації «Вінницясадвинпром» Сергій Бойчук припускає, що цієї осені Росія, а також, може, Білорусь, не купуватимуть українських яблук. А це були одні з традиційних партнерів на зовнішньому ринку. Втім, у попередні роки Росія вже не раз «хімічила» щодо ввезення наших яблук на її територію. Та попри це, садівництво в Україні послідовно розвивається.

«Ми бережемо добрі зв'язки з партнерами з інших країн. Шукаємо нові ринки збуту продукції у світі. А насамперед маємо наповнити вітчизняний ринок, зокрема в промислових центрах країни», — зазначив він.

Комерційні секрети оберігають

За якістю продукції вінничани вийшли на європейський рівень. Звісно, яблука зі старих садів складно «підвести» під євростандарт, а ось із молодих — вони нічим не поступаються кращим європейським. Зауважимо, що потужні господарства збудували фруктові сховища та подбали про логістику: сортують продукцію, мають тару тощо. Вони першими шукають шляхи виходу на європейський ринок. Зробити це непросто, бо він усталений і наповнений яблуками.

Зрозуміло, що в корпорації не стали розкривати всі комерційні секрети, проте звернули увагу на таке. З одного боку, у нас менше споживають ягід і фруктів від науково рекомендованих норм, а з другого — населення почало віддавати перевагу саме вітчизняній продукції.

Справді, якщо раніше супермаркети відмовлялися працювати із садівничими господарствами, то тепер на їхніх прилавках українські яблука є цілий рік. А відомо, що торгівля чітко зорієнтована на попит, бо це її «хліб». Якщо імпортні яблука можуть реалізовувати із врожаю кількарічної давності (із часом кількість вітамінів у них зменшується), то наші — лише з нового врожаю. Та й з інших причин вони кращі. Уподобання споживачів підкріплені матеріально: за останні роки садівничі господарства в області збудували достатньо сучасних фруктових сховищ і тепер можуть цілий рік постачати свої яблука у торговельну мережу. Отже, галузь вийшла на якісно новий рівень розвитку.

«Саме на внутрішньому ринку свіжими або на переробку ми реалізували всі ягоди (а лише суниці виробили майже три тисячі тонн), вишні, черешні, тепер добру ціну дають за сливи. Сподіваємося, що реалізуємо і всі яблука, зокрема частину за кордон», — зауважив генеральний директор корпорації Анатолій Семенюк.

За його словами, господарства налаштовані на роботу і тому розвиватимуть ягідництво та садівництво, щоб повністю задовольняти попит споживачів.

АКТУАЛЬНО

Віце-президент Міжнародної федерації захисту прав водіїв Вадим Карнаухов:

«Не можна нехтувати принципом невідворотності покарання»

ДОСЬЄ «УК»

Вадим КАРНАУХОВ. Народився 1961 року в Одесі. Після школи вступив до Одеської вищої морської академії, яку 1983-го закінчив з відзнакою за спеціальністю «інженер-електромеханік». У 1983—1997 рр. працював на суднах закордонного плавання українських і зарубіжних компаній. Заочно закінчив Одеський політехнічний інститут за спеціальністю «електроніка і програмування».

З 1994 р. перейшов працювати в концерн «Михайл Воронін», а з 1997 року почав усерйоз займатися громадською діяльністю.

Автомобіліст зі стажем: професійне посвідчення водія кількох категорій отримав 1978-го і протягом п'яти років (до 1983-го) займався автоспортом. З 2004 року й до сьогодні — віце-президент Міжнародної федерації захисту прав водіїв.

Фото Володимира ЗАЙКИ

Зважаючи на наміри учасників Загальнонаціонального форуму з безпеки дорожнього руху, можна спрогнозувати, що цього-річна осінь принесе водіям багато змін. Щось справді давно назріло, а деякі новації, м'яко кажучи, намагаються притягнути за вуха, киваючи на Європу. З'ясувати, без чого нам не обійтися, а які норми могли б і почекати, «Урядовий кур'єр» вирішив у відомого експерта-автомобіліста, віце-президента Міжнародної федерації захисту прав водіїв Вадима КАРНАУХОВА.

УК Вадиме Вадимовичу, липень означений проведенням чергового форуму з безпеки дорожнього руху. Його учасники ініціюють низку норм, які будуть мусять підвищити отой самий рівень безпеки на наших дорогах. Але ж подібні заходи були й торік, і позаторік, і ще раніше, а ось із їхньою результативністю якось не складається. Як ви гадаєте, чому?

— На жаль, частота проведення подібних заходів автоматично не означає їхньої ефективності. Тому що, хай як це прикро, у процесі їх проведення наше суспільство, зокрема автомобілісти, тобто люди, котрі є безпосередніми учасниками дорожнього руху, не може похвалитися тим, що нагальні проблеми розв'язуються — й ми хоч якось рухаємось уперед.

Та дбати про власну безпеку потрібно. Найголовніше для всіх, хто волею долі опиняється на дорогах — чи то водії, а чи пішоходи, велосипедисти, мотоциклісти, — пам'ятати, що у вас є права і треба грамотно їх боронити. Скажімо, мало хто з водіїв вірить, що можна довести власну правоту у випадку ДТП, причиною якої стала розбита дорога. Та насправді вже є прецеденти, коли судові процеси водіїв виграють, — й Укравтодор покриває завдані збитки.

Тобто щоб хоч якось змінити ситуацію на краще, люди не повинні бути байдужими до несправедливості, з якою вони зіштовхуються на дорогах. І апелювати до певних структур, відповідальних за певну ділянку чиновників, вимагаючи виконання ними своїх прямих обов'язків, а не відбиватися відписками.

УК Вже до кінця літа у парламенті повинен з'явитися проект так званого Кодексу дорожнього руху, який ще називають Транспортним. У ньому хочуть об'єднати Закон «Про дорожній рух» і Правила дорожнього руху, усунувши неточності на кшталт про-

їзду нерегульованих перехресть із коловим рухом. Що, на ваш погляд, треба врахувати насамперед?

— Ми трохи розчаровані тим, що попередні заходи з безпеки дорожнього руху зазвичай нічим позитивним не закінчувалися: майже щороку в суспільстві обговорюють якісь зміни до ПДР, із пропозиціями виступають громадські організації, державні структури, зокрема департамент ДАІ — і безрезультатно. Чому? Дуже часто комплекс пропозицій від влади спрямований на те, щоб наповнити бюджет. І другий момент, який особливо актуальним був за попередньої влади: створити якісь механізми, нові схеми (умовно назвемо їх корупційними), котрі б сприяли незаконному збагаченню чиновників. Тому для початку — і це можна робити вже сьогодні, не чекаючи якихось законодавчих змін, — потрібно додержуватись тих ПДР, які існують. Наступний крок — їх гармонізація з європейськими нормами, проте сліпо копіювати нічого не можна, потрібно адаптувати тамтешні норми до наших умов.

Хай як прикро, але на тлі нашого життя дуже важко говорити про те, що потрібно зробити, щоб зменшити кількість жертв на наших дорогах. Річ у тім, що принцип невідворотності покарання не працює або діє тільки вибірково. Хоч би скільки про це говорили, й досі певні учасники дорожнього руху — їх можна назвати мажорами, блатними, людьми від влади, як заведено! — спокійно здійснюють ДТП, що ведуть до каліцтва або навіть і смерті людей. Усі про це знають, про це пишуть у ЗМІ, та суди чомусь продовжують ухвалювати рішення, що дають змогу винним уникати покарання. Хіба не зрозуміло, що починати треба саме з цього?! Поки на дорогах буде несправедливість такого штибу, розмови про проїзд перехресть і зняття 20-кілометрової маржі викликать тільки відразу.

Поки в нашій країні нехтуватимуть цим принципом, жодні ноухау, жодні зміни швидкісного режиму, додаткові вимоги до організації дорожнього руху, навіть ухвалення Транспортного кодексу не дадуть очікуваного результату. Всім — на найвищому рівні — слід зрозуміти: Державтоінспекція за жодних умов не повинна займатися тим, чим вона займалася ще донедавна, тобто розв'язанням якихось власних проблем, пов'язаних з реалізацією певних корупційних схем. І фактично не зважала на організацію безпеки на

дорогах, що, як вважають водії, є безпосереднім завданням цієї державної служби. Саме завдяки її діяльності учасники ДР повинні бути захищеними на дорогах, закон має працювати. А забезпечувати його роботу повинна ДАІ.

УК І що треба зробити, щоб інспектори на дорозі справді стали помічниками водіям, як це декларує керівник ДАІ пан Сіренко?

— Не буду розкидатися гучними заявами на кшталт люстрації, але навести порядок, передусім у кадровому розумінні цього слова, у лавах МВС загалом і в ДАІ зокрема просто необхідно. Тому що насправді там є чимало людей — і на рядових посадах, і середня ланка, й у керівництві, — котрі хочуть позитивних змін. Але в них не завжди виходить щось зробити, тому що останніми роками в ці структури приходили працювати зовсім не для того, щоб комусь допомагати.

Досі не можу забути випадок з начальником одного київського РВВС: коли його зібралися відправляти в зону АТО, він дуже відверто заявив, що платив гроші за цю посаду зовсім не для того, щоб іти кудись воювати. В цьому — вся філософія й аморальність нинішньої ситуації. Тож поки не відбудеться очищення відомства, поки люди в погонах не переосмислять свої обов'язки й завдання, поки не зрозуміють, що повинні захищати інтереси держави і її громадян, а не використовувати посаду як бізнес-проект, де можна отримувати хабарі, — переписування законів нічого не дасть.

УК До речі, щодо бізнес-проектів. Нещодавно прозвучала ініціати-ва повернути техногляд, від якої відразу й відхрестилися. Та нема гарантії, що її не реанімують знову...

— Розумію заклики, які звучать щодо необхідності знову запровадити ТО. Але приймати рішення треба не на ґрунті емоцій чи чийось ініціатив, а спираючись на цифри. Поясню. Свого часу, хоч люди й виступали проти, кошти, необхідні на утримання доріг, які до того брали з транспортного збору, «зашили» в акциз на паливо. Його підвищили, а ось від транспортного збору відмовилися. В такому кроці була певна логіка, якою послуговуються в багатьох західних країнах. Суть у тому, що чим більше людина їздить, тим більше зношує дороги, більше заправляє свій автомобіль — і, як наслідок, більше платить. А зараз кажуть, що нібито істотно збільшилась кількість аварій через

неналежний технічний стан автівок.

Так ось, може сказати, що такі заяви суперечать реальним цифрам, оскільки відсоток аварій, спровокованих технічним станом машин, як був на рівні 3—3,2% загальної їх кількості, так і залишився на цьому рівні. Статистика не змінилася. Тобто заяви, про які я згадував, занайменше притягнуті за вуха. Я б відзначив збільшення кількості ДТП через вживання алкоголю й наркотичних речовин, але це жодним чином не стосується техногляду, як і збільшення аварійності через злісне порушення ПДР (ідеться про проїзд на червоне світло, через подвійну осьову, значне перевищення швидкості) чи під час несприятливих погодних умов (злива, град, снігопад, темний час доби тощо), коли недосвідчені водії просто не справляються з керуванням.

Тож треба зрозуміти, чому нині виникло це питання. Якщо необхідність повернення до техногляду продиктована гармонізацією наших ПДР з європейськими — це одне. А якщо під проведенням певних новацій мається на увазі якась корупційна складова, що дає змогу чиновникам отримати годівницю чи шпаринку для заробляння коштів незаконним шляхом (а це відразу видно!) — зовсім інше.

Старше покоління автомобілістів чудово пам'ятає, що 90% (і це в кращому разі!) усіх ТО, які проводили у той час, були фіктивними. З цього навіть таємницю не робили. Подібні корупційні схеми давали змогу виводити в тінь дуже великі гроші, які проходили повз державну скарбницю. Ці гроші витягувалися з кишені простих платників податків і перекочувували в кишені непорядних співробітників МВС. Щодиклу (а ТО проводили раз на два роки, як пам'ятаєте), за непрямыми оцінками експертів, так вимивалася сума приблизно 100 мільйонів доларів. Звісно, можна сперечатися про точніше її значення, але свого часу навіть оприлюднювали заяви відповідальних працівників МВС, які з приблизним розміром цієї суми погоджувалися.

УК Водії, якщо вже справді без техногляду нам не обійтися, переконані (варто проглянути інтернет-форуми, де зачіпають цю тему), що віддавати ТО на відкуп даїшникам не можна в жодному разі. Тобто якщо киваємо на Європу, тут теж треба йти до кінця — і залучати, скажімо, ліцензовані СТО.

— Схема, яка працювала раніше і яку декому дуже хотілося б від-

родити й нині, нічого кардинального не змінюючи, здатна тільки збурення в суспільстві викликати, а ось у питанні покращення технічного стану автомобілів точно нічого не змінить. Що ж до диференціації техногляду — залежно від віку автомобілів, від того, приватний чи комерційний транспорт, то це обов'язково треба враховувати. Погоджуюсь із тим, що надто ретельно треба перевіряти автотранспорт, який займається пасажирськими перевезеннями. Передусім ідеться про автобуси міжнародного стандарту — вони перевозять велику кількість людей і повинні бути справними. Те саме стосується й невеликих бусиків, які мотався між нашими містами й селищами. До речі, за участю маршруток кількість резонансних ДТП з жертвами справді збільшилася (згадайте залізничні переїзди!), але стаються вони радше через людський чинник, і аж ніяк не через несправність самих маршруток.

А тепер основне: якщо вже робити все так, як у Європі, то саме ліцензовані станції технічного обслуговування, на чому і наполягають водії, можуть стати тими суб'єктами, які професійно займуться технічним оглядом автівок. Для приватних легковиків, приміром, це можуть бути, як кажуть водії, «рідні» техстанції або — на вибір — ті, які отримують дозвіл (ліцензію) на такий вид діяльності. Це, до речі, світова практика, тож вигадувати український велосипед нікому не треба.

УК Ну і наостанок кілька слів про намір виховати пішоходів і зменшити швидкісний ліміт у містах, щоб «так, як у Європі»...

— Наших пішоходів справді потрібно виховувати, і починати навіть не зі школи — з дитячих садків, роз'яснюючи малюкам, чим може обернутися несерйозне ставлення до Правил дорожнього руху. І тут теж повинен працювати принцип невідворотності покарання, про який я вже згадував. Пішоходи повинні пам'ятати, що навіть автомобіль, який їде зі швидкістю 40 км/год, має певний гальмівний шлях і не може зупинитися раптово. Ви підходите до «зебри»? Перш ніж ставити на неї ногу, подивіться на дорогу — машина не може стати як вкопана, це не можна не враховувати.

А коли йдеться про обмеження максимальної швидкості у населених пунктах 50 км/год, як це прийнято у європейських країнах, ми чомусь забуваємо, що там дороги в такому стані, що дають змогу рухатися фактично з будь-якою задекларованою швидкістю. І є швидкісні автобани, розвинена мережа розв'язок. А в нас із цим сутужно, тож першим результатом отого обмеження, як на мене, будуть ще більші затори, від яких і так потерпають наші водії. А «шумахерів» їздити тихо вони не змусять — їх треба виховувати з пелюшок.

Лариса УСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЗДОРОВ'Я

Пора триффідів

НЕБЕЗПЕКА. Чужоземні рослини стають загрозою для українців

Леонід ОЛЬШЕВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Молода киянка вирішила максимально злитися з природою. Виїхавши з подругами за місто, вона не лише насолодилася повномасштабними сонячними ваннами, а й захотіла увічнити цей момент на фото. Причому на тлі розлогих, високих, гарноквітучих «лопухів». А після фотосесії Луїза-Марія опинилася... в лікарні — з опіками другого ступеня. Бо «лопух», листям якого прикривала свої принади панянка, виявився небезпечним бур'яном — борщівником Сосновського.

Трапляються і менш екзотичні, проте не менш неприємні випадки. Особливо прикро, що нерідко жертвами борщівника стають діти, які не надто обережні у виборі місць для ігор. А одна бабуся вразила лікарів тим, що, доглядаючи дитину, викривала листя борщівника замість... туалетного паперу. Лікуватися довелося обом.

Жорстока алергія

Кандидат біологічних наук Іван Парнікоза пояснює, що прикрість від контактів з борщівником стається через те, що всі частини цієї рослини містять фуранокумарини — речовини, що різко підвищують чутливість організму до ультрафіолетового випромінювання. Найсильніші

опіки борщівник викликає в ясні сонячні дні. Але щоб зазнати опіку, буває достатньо і нетривалого та легкого опромінення сонцем. Як правило, на вражених ділянках шкіри виникає опік другого ступеня (пухирі, заповнені рідиною). Медики це називають фітофотодерматитом і уточнюють, що, по суті, це гостра алергічна реакція організму людини на високомолекулярні білки, які виділяє рослина.

Час прояву опіку — від кількох годин до кількох днів. Особливо небезпека полягає в тому, що дотик до рослини перший час не дає жодних неприємних відчуттів. Борщівник також є контактним і дихальним алергеном та має сильний запах, який відчувається вже за п'ять метрів від рослини. Варто якнайшвидше змити отруту з тих ділянок шкіри, що контактували з рослиною, з рук та тих частин тіла, яких постраждалий торкався після контакту з борщівником. Увага! Наступний обов'язковий крок — звернутися до лікаря.

Треба зізнатися, що реагують на борщівник далеко не всі. Щасливчикам від контакту з цією рослиною, як кажуть, ні пече, ні парить. Та й у тих, хто на борщівник реагує, реакція може варіюватися від катастрофічної до легкого малопомітного подразнення, яке часто помилково списують на інші чинники.

Фото автора

Борщівник викликає опіки другого ступеня. У Києві він зустрічається в Національному виставковому центрі та на берегах Київських ставів

А не треба було знущатися з природи...

Росте борщівник обабіч річок, доріг, лісів та полів, а тепер поступово перебирається і на поля, дачні ділянки. В Києві, наприклад, ним рік у рік дедалі більше

заростають узбіччя та галявини улюбленого місця відпочинку жителів столиці та гостей — Національного виставкового центру.

Борщівник — чужий нашій природі шкідник. «Розумні» радянські вчені завезли його з Кавказу для розширення кормової бази великої рогатої худоби. Проте і багатьом колгоспникам, і самій худобі такий харч виходив боком. Тож довелося борщівник спочатку силосувати, а тоді вже згодовувати корівкам. Тваринкам покращало. А ось те, що колгоспникам, які закладали зелену пекучу масу в силосні ями, легше не стало, мало кого цікавило. Врешті-решт борщівник як кормову культуру перестали вирощувати через те, що мало відчутно гірчило.

Та було вже пізно. З експериментальних та експериментально-виробничих кормових ланів борщівник зумів переповзти в інші місця — як самостійно, так і за допомогою недоумкуватих любителів екзотики, які вирішили прикрасити садиби або клумби при милих радянських установах пишноквітучими і розлоголистими диковинами. Товсті, майже триметрові стебла, великі білі суцвіття — кр-раса!

Далі вже знаєте. Такий собі полегшений варіант «Дня триффідів» — описаного американським фантастом Джоном Уїндемом захоплення планети Земля чужоземними рослинами. Почитайте

— аналогії просто вражають. Добре хоч борщівник не може ходити, перемовлятися та віцлювати жалючим пагоном просто в очі.

Як боротися

Як і багато інших чужинців, борщівник виявився надзвичайно живучим. Вивести його — проблема з проблем, бо кущі можуть довго рости на одному місці. Метод боротьби з поширенням цієї рослини в дикій природі — картування зон його самосіву та знищення рослин до появи насіння. Відразу уточню, що викошувати борщівник — заняття марне, його треба викорчовувати. Надмірних фінансових ресурсів для цього не потрібно. Ефективніше знищувати рослини, викошувати і спалюючи корені.

Варто додати, що на керівниках органів місцевого самоврядування та на орендарях угідь, на керівниках установ та організацій лежить уся відповідальність за безпеку підпорядкованих їм територій, зокрема й за ліквідацію борщівника. Невжиття заходів боротьби з бур'янами згідно зі статтею 52 Кодексу України про адміністративне порушення тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від 20 до 80 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів.

Шкідлива сусідка змушує чухатись і чхати

ОБЕРЕЖНО. Алергени-зайди зустрічаються нині на кожному кроці

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

За зовнішнім виглядом вона нагадує полин звичайний. Декому може навіть видатися красивою. На родючих ґрунтах, за достатнього зволоження і рідкого травостою, окремі рослини сягають 2-2,5 метра заввишки. Але боронь Боже прикрасити своє обійстя цією «йолочкою». Амброзія полинолиста — страшний алерген. Основні «радість» вона приносить саме зараз — під час цвітіння, яке починається з середини липня і триває до жовтня.

Пилок амброзії викликає у людей так званий амброзійний поліноз, або сіяну пропасницю. У період цвітіння амброзії на це захворювання страждає величезна кількість населення. Люди втрачають працездатність, у них опухають слизові оболонки верхніх дихальних шляхів та очей, з'являється нежить і слезотеча, чхання, підвищується температура. Особливо раджу знати амброзію «в обличчя» астматикам, у яких вона спричиняє сильні напади, провокує загострення.

Походить амброзія з Північної Америки. Як це часто буває, дякувати за цю заразу ми маємо «ен-тузіастам». В Україні ам-

брозія вперше з'явилася на станції Кудашевка Дніпропетровської області в 1914—1918 роках, де її вирощував як... лікарську рослину агроном Кріккер. Чужинка добре прижилася і швидко поширилася.

Слідом за нами

Воно й не дивно. Добре розвинені екземпляри цієї рослини можуть давати по 30-40 тисяч насіння, а окремі чемпіони — до 80-100 тисяч. Насіння легко переноситься на значні відстані з водними потоками (талими водами навесні, по струмках, ярах, річках). Залюбки «їздить» на колесах автомашин, тракторів, возів та велосипедів, на нашому взутті (прилипає разом із ґрунтом). Насіння доволі легке, тож переноситься й вітром.

Отже зустріти «гостю» в посівах будь-якої польової культури (особливо просапних і зернових), на городі, в саду, на луках чи пасовищах — нині не

проблема. Часто зустрічається й на узбіччях залізниць, шосейних і ґрунтових доріг, по берегах річок і ставків.

Дмухнув вітер, полетів пилок, вдихнув романтик, що милувався природою, п'янке від пахощів луку чи поля повітря. І — привіт, полінозе, розкривайте, медики, обійми ще одному пацієнтові.

Пам'ятаю, як у 1970—1980-х роках на дошках оголошень у моєму рідному Запоріжжі висіли заклики повідомляти про місця зростання амброзії. Фітокарантинна служба

виїжджала до виявленого кубла зарази і поливала його якоюсь ядучо-животною рідиною, після чого там не лише амброзія, а й взагалі нічого не росло.

Тому народ, якщо помічав зайду десь у себе на городі чи на дачі, намагався впоратися власноруч. Досвід показав, що краще — полоти, бо після скошування амброзії інтенсивно відростає, і махати косою (ручних електрокосарок, у яких робочою частиною слугує товста пластикова волосін, тоді ще не винайшли) доводилося 3-4 рази за літо.

У сільському господарстві є свої методи, з яких найкращий і екологічно найбезпечніший — сівозмінна та чистий пар, але то вже хай агрономи над цим приють.

Принаймні не курить

Чому одних людей алергія замучує мало не до смерті, а інших Бог милував?

Науковці кажуть, що є кілька причин. Одна з них, хоч як це парадоксально, — поліпшення якості життя, зниження числа вірус-

них і бактеріальних захворювань у дитинстві, у тому числі туберкульозу. Бо саме «вірусні й бактеріальні антигени, активують певні реакції організму (цитата з наукової праці, але всім зрозуміло, що йдеться саме про бактерії та віруси).

Другий чинник — спадковість. Дається взнаки вона не завжди і не в усіх, але шанси, шанси...

Далі — чинники довіклія. Причинами бурхливого зростання кількості алергічних захворювань сучасні дослідники називають наслідки антропогенного — тобто нами ж самими спричиненого — забруднення довкілля. Для країн колишнього СРСР є ще й купа «бонусів»: погіршення соціальних умов та економічна депресія призвели до значного збільшення числа осіб, що перебувають у стані хронічного стресу. А стрес — це просто добри-

ва для усяких алергій (а також інших неадекватних реакцій). До цього додалося забруднення: води — промисловими відходами; ґрунтів — мінеральними добривами та отрутохімікатами, повітря — відходами автотранспорту.

І, нарешті, не можна не згадати, що тютюновий дим чинить токсичну дію на клітини верхнього шару повітряних шляхів.

Особливе слово — про вплив куріння на материнський організм у період вагітності (увага, татусі й родичі! — зокрема й пасивного).

Втім, пиво й горілка, наркотики, жмені таблеток здоров'я матері та плоду теж не покращують, як і інфекції та психоемоційні стреси (недарма ж із вагітними радять бути дуже ніжними).

Батьків, звісно, не вибирають, а от принаймні не курити — це цілком доступний спосіб знизити алергенність як власну, так і своїх дітей.

До речі. Від алергії на амброзію потерпають не тільки люди, а й брати наші менші. Зверніть увагу: якщо ваш пес раптом почав занадто активно вигризати подушечки лап (аж до ран), можливо, він потерпає від алергії. Чекати, поки все «минеться саме», не варто, а ось відвідати ветеринарного лікаря слід. У ветклініці зроблять необхідні аналізи — і допоможуть врятувати тварину від хвороби. Головне, кажуть ветлікарі, не запускати алергію. А для профілактики після кожної прогулянки собакам треба ретельно мити лапи, витираючи після цього насухо.

Амброзія викликає сильну алергічну реакцію

Фото з сайту punktekaertle.de

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 липня 2014 р. № 283
Київ

Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням (крім видобутку) і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною пробірною службою

Відповідно до статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням (крім видобутку) і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною пробірною службою, згідно з додатком.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2008 р. № 909 «Про затвердження критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності (крім видобутку) з дорогоцінними металами, дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення, напівдорогоцінним камінням і періодичності проведення планових заходів державного нагляду (контролю)» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 80, ст. 2682).

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 23 липня 2014 р. № 283

**КРИТЕРІЙ,
за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням (крім видобутку) і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною пробірною службою**

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням (крім видобутку) (далі — операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням), є:

- 1) які протягом року, що передує плановому, здійснювали операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням в одному з таких обсягів:
- з дорогоцінними металами — 0,75 кілограма або менше (в лігатурі);
 - з дорогоцінним камінням третього порядку — 3500 каратів або менше;
 - з дорогоцінним камінням четвертого порядку — більш як 5000 каратів;
 - з дорогоцінним камінням органогенного утворення — 5 кілограмів або менше;
 - з напівдорогоцінним камінням першого порядку — 5000 каратів або менше;
 - з напівдорогоцінним камінням другого порядку — більш як 5000 каратів;
- 2) які протягом року, що передує плановому, мали один або два пункти продажу ювелірних та/або побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.
6. Планові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства щодо провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням здійснюються з такою періодичністю:
- з високим ступенем ризику — не частіше ніж один раз на рік;
 - із середнім ступенем ризику — не частіше ніж один раз на три роки;
 - з незначним ступенем ризику — не частіше ніж один раз на п'ять років.
7. Зазначені у підпункті 2 пункту 3, підпункті 1 пункту 4 та підпункті 1 пункту 5 цього додатка обсяги операцій визначаються за обсягом надходження суб'єктам господарювання дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння.
8. У разі коли протягом останніх п'яти років, що передують плановому, але не менш як за результатами двох останніх заходів державного нагляду (контролю) не виявлено фактів порушення вимог законодавства щодо провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання здійснюється не раніше ніж через установлений для відповідного ступеня ризику період, збільшений у 1,5 раза.
9. У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику з тих, до яких він може бути віднесений.

- 1) які протягом року, що передує плановому, здійснювали операції з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням в одному з таких обсягів:
- з дорогоцінними металами — 0,75 кілограма або менше (в лігатурі);
 - з дорогоцінним камінням третього порядку — 3500 каратів або менше;
 - з дорогоцінним камінням четвертого порядку — більш як 5000 каратів;
 - з дорогоцінним камінням органогенного утворення — 5 кілограмів або менше;
 - з напівдорогоцінним камінням першого порядку — 5000 каратів або менше;
 - з напівдорогоцінним камінням другого порядку — більш як 5000 каратів;
- 2) які протягом року, що передує плановому, мали один або два пункти продажу ювелірних та/або побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.
6. Планові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства щодо провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням здійснюються з такою періодичністю:
- з високим ступенем ризику — не частіше ніж один раз на рік;
 - із середнім ступенем ризику — не частіше ніж один раз на три роки;
 - з незначним ступенем ризику — не частіше ніж один раз на п'ять років.
7. Зазначені у підпункті 2 пункту 3, підпункті 1 пункту 4 та підпункті 1 пункту 5 цього додатка обсяги операцій визначаються за обсягом надходження суб'єктам господарювання дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння.
8. У разі коли протягом останніх п'яти років, що передують плановому, але не менш як за результатами двох останніх заходів державного нагляду (контролю) не виявлено фактів порушення вимог законодавства щодо провадження господарської діяльності із здійснення операцій з дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання здійснюється не раніше ніж через установлений для відповідного ступеня ризику період, збільшений у 1,5 раза.
9. У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику з тих, до яких він може бути віднесений.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 2 липня 2014 р. № 675-р
Київ

**Про звільнення Дунайла С. Л.
з посади члена Національної комісії,
що здійснює державне регулювання у сфері
комунальних послуг**

Звільнити Дунайла Сергія Леонідовича з посади члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

реклама ♦ оголошення ♦ виклики до суду ♦ реклама ♦ оголошення ♦ виклики до суду

«Новартіс Фарма Сервісез АГ» [Novartis Pharma Services AG], компанія, що зареєстрована відповідно до законодавства Швейцарії, та розташована за адресою: Ліхтштрассе, буд. 35, Базель, 4056, Швейцарія та діє через своє Представництво Новартіс Фарма Сервісез АГ в Україні, яке зареєстроване в Міністерстві економіки України 4 вересня 2007 року, реєстраційний № ПІ - 0481, з місцезнаходженням: вул. Березняківська, буд. 29, Київ, 02098, Україна (реквізити зі статистики) (надалі — **«Представництво»**) цим повідомляє пана Віктора Вікторовича Шафранського (ідентифікаційний номер платника податків: 2509202731), та всіх, кого це стосується або може стосуватися, про передачу частини функцій та повноважень від директора Представництва до інших співробітників Представництва.

У зв'язку з вищенаведеними обставинами, починаючи з 1 жовтня 2014 року (але не раніше ніж через 2 місяці з моменту публікації цього повідомлення) директору Представництва, Віктору Вікторовичу Шафранському, безстроково встановлюється неповний робочий час - одна година на тиждень, а саме: з 09.00 до 10.00 години, що-вівтора в робочі дні, встановлені чинним законодавством України, з оплатою праці пропорційно відпрацьованому часу.

Віктор Вікторович Шафранський може подати Представництву заяву про згоду чи відмову продовжувати роботу після встановлення неповного робочого часу.

У разі відмови від роботи на нових умовах, трудовий контракт з Віктором Вікторовичем Шафранським буде припинено за пунктом 6 статті 36 Кодексу законів про працю України з виплатою вихідної допомоги у розмірі середньомісячного заробітку, згідно зі статтею 44 Кодексу законів про працю України.

Фізичній особі-підприємцю Слєпцову М. Л., що зареєстрований за адресою: Луганська обл., м. Северодонецьк, просп. Радянський, буд. 31, кв. 2.

У зв'язку з припиненням з 01.08.2014 р. Договору оренди (найму) нежитлового приміщення, укладеного між ФОП Слєпцовим М. Л. та ПУАТ «ФІДОБАНК» від 01.05.2013 р., просимо вас 31 липня 2014 року о 10.00 год. з'явитись за адресою місцезнаходження Об'єкта оренди (м. Северодонецьк, просп. Хіміків, 23/51), для прийняття його з оренди за актом приймання-передачі.

Ямпільський районний суд Сумської області викликає Давидько Станіслава Вікторовича, 16.07.1978 р.н., який зареєстрований за адресою: м. Дружба, вул. Комсомольська, 39, Ямпільського району Сумської області, в судове засідання як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Давидько Станіслава Вікторовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 28 серпня 2014 року о 10 годині в приміщенні Ямпільського суду Сумської області, що знаходиться за адресою: бульвар Ювілейний, 8/2, смт Ямпіль, Сумської області.

У разі неявки відповідача в судове засідання без поважних причин, справа буде розглядатись у його відсутність.

Суддя С. В. Оснач

До уваги Роздуй Дмитра Володимировича.

Печерський районний суд м. Києва викликає вас як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства акціонерного банку «Укргазбанк» до Роздуй Дмитра Володимировича про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відкладено до 14.08.2014 о 10:30 год. та відбудеться за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-а, каб. 30, **під головуванням судді Батрин О. В.**

Теплодарський міський суд Одеської області викликає до суду відповідача Коврик Олександра Васильовича, останнє відоме місце реєстрації за адресою: Одеська обл., м. Теплодар, вул. Ген. Плєва, 40, кв. 5, по цивільній справі №516/156/14-ч за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Коврик Олександра Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором, розгляд якої відбудеться 14 серпня 2014 року о 14.00 годині за адресою: м. Теплодар Одеської обл., вул. Комунальна, 3 (**суддя Мислива Л. М.**)

Теплодарський міський суд пропонує відповідачу Коврик О.В. подати заперечення на позов та докази, якими обґрунтовуються заперечення.

У разі неявки в судове засідання справа може бути розглянута за відсутності відповідача Коврик О. В.

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Глас Остапа Романовича, 04.06.1974 р.н., остання відома адреса: м. Одеса, вул. Космонавтів, буд. 26, кв. 3, як відповідача в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ «Марфін Банк» до Гласа О.Р. про стягнення заборгованості за договором про надання та використання міжнародної платіжної картки з встановленням овердрафта, яке призначено до слухання на 07.10.2014 року на 16:00 у каб.208, за адресою: м. Одеса, вул. В.Стуса, 1а.

У разі неявки Гласа О.Р. в судове засідання без поважної причини розгляд справи буде проведено у його відсутність за наявними у справі доказами.

Суддя І. А. Мазун

Дарницький районний суд м. Києва викликає Ясіна Мухаммада в якості відповідача в судове засідання по цивільній справі №753/3057/13 за позовом Публічного акціонерного товариства «БТА Банк» до Ясіна Мухаммада, Пегети Андрія Миколайовича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 20 серпня 2014 року о 10.30 год. в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 14, каб. 28.

При собі необхідно мати паспорт. У разі неявки судове засідання буде проведено за відсутності відповідача.

Суддя Ф. А. Каліушко

Києво-Святошинський районний суд Київської області повідомляє Андросова Олексія Олександровича про те, що цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Андросова Олексія Олександровича про стягнення заборгованості призначена слуханням на 11 серпня 2014 року на 12 год. 00 хв. в приміщенні Києво-Святошинського районного суду Київської області за адресою: вул. Мельниченка, 1, м. Київ.

Явка обов'язкова, у разі неявки розгляд справи буде проведено у Вашу відсутність.

Суддя Дубас Т. В.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Артемівськ Донецької області, вул. Артема, 5) розглядає цивільну справу №2/219/1543/2014 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Філіппова Володимира Вікторовича.

Відповідач у справі Філіппов Володимир Вікторович, останнє місце проживання та реєстрації: Донецька область, м. Артемівськ, вул. Посташева, буд. 17, викликається на 05.08.2014 року на 12 годин 30 хвилин до суду, каб. № 309, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутність.

Суддя Тверський С. М.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Фролова Андрія Костянтиновича як відповідача, що судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Фролова Андрія Костянтиновича про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. № 2) **під головуванням судді Тончовой Н. М.**, 30 вересня 2014 р. о 12 год. 00 хв.

У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута у Вашу відсутність у заочному порядку.

Києво-Святошинський районний суд Київської області повідомляє відповідача Фіглєуса Ігоря Володимировича, що справа за позовом Яреської Наталі Енн до вас про надання дозволу на виготовлення проізвних документів для візду дітей за кордон відбудеться о 09 год. 45 хв. 4 вересня 2014 року в приміщенні Києво-Святошинського районного суду Київської області, який знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Мельниченка, 1.

У випадку вашої неявки в судове засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності на підставі наявних у справі доказів.

Суддя А. Я. Волчко

У зв'язку із псуванням паспорта громадянина України Проскуріна Ігоря Григоровича (серія СН № 603734, виданий Дарницьким РУ ГУ МВС України в м. Києві 27 листопада 1997 року) та його заміною, **вважати паспорт з вказаними реквізитами недійсним.**

Патріарша добродійна фундація (місійне товариство) Патріарха Володимира Української Православної церкви Київського Патріархату **повідомляє про втрату оригіналу Дозволу на виконання будівельних робіт від 01 жовтня 2009 року №1649-Сл/С.**

Вважати недійсним
в з'язку з втратою Свідоцтво про виключення судна в судовій книзі України № 000385 від 13.10.2012 року на моторне судно «Курьер», № ДНІ – 1004К, на власника Себін П. В.

Втрачені свідоцтво про право власності № ПП 002278 та свідоцтво про право плавання під державним прапором для прогулянкових суден № КП 003351, бортовий номер «UA-2887-KV» на ім'я Могильницький М.С., **вважати недійсними.**

ТОВ «СЕА Електротехніка» повідомляє про скасування з 01.06.2014 року довіреності № 38 від 21.11.2013, № 39 від 21.11.2013 р. та № 53 від 18.02.2014 р., виданої на ім'я Лоб Ірини Володимирівни, та припинення її повноважень за довіреністю.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Серпень — багач, запасів збирач

НАРОДНІ ПРИКМЕТІ.
Якщо у серпні
погода стала —
зима буде тривала

Павло ЛАРІОНОВ
для «Урядового кур'єра»

Щедрі весняні дощі добре зволожили хліборобську ниву, і завдяки цьому вже сьогодні маємо хороші перспективи врожаю. На Дніпропетровщині, Черкащині й Сумщині повномасштабна збиральна кампанія ранніх зернових розпочалася в першій декаді липня. Врожайність озимої та ярої пшениці в окремих районах цих областей — не менш як 50—55 центнерів добірного зерна з гектара. На елеватори надходять перші мільйони тонн збіжжя. Отже, маємо добрий початок на цьогорічних жнивах. А підсумки гарячого літа підбиватимемо у серпні.

«Серпень — багач, запасів збирач», — стверджує народне прислів'я. Певна річ, успішне збирання, створення запасів щедрот літа й осені значною мірою залежить від погодних умов. Тому трудівники села здавна звикли брати до уваги народні прикмети, за якими передбачали погоду на майбутнє. Багато з них стали загальноживаними. Наприклад, про серпень: «Якщо серпень з грозами — зима з морозами», «Якщо у серпні на деревах з'явиться багато пожовклого листа — осінь буде рання», «Якщо в кінці серпня задощить — осінь буде теплою і затяжною».

Більшість народних прикмет пов'язані з релігійними святами. Мабуть, тому, що так їх легше було запам'ятати. В останньому місяці літа це такі дні: Мокрини (1), Іллі-пророка (2),

НАШ КАЛЕНДАР

- 1—7 серпня — Всесвітній тиждень грудного вигодовування
- 2 серпня — День Високомобільних десантних військ
- 3 серпня — День Повітряних сил Збройних сил України
- 6 серпня — Всесвітній день боротьби за заборону ядерної зброї
- 8 серпня — День військ зв'язу
- 9 серпня — Міжнародний день корінних народів світу
- 10 серпня — День будівельника; День працівників ветеринарної медицини
- 12 серпня — Міжнародний день молоді
- 14 серпня — Маковія. Перший Спас. Початок Успенського посту
- 15 серпня — День археолога
- 19 серпня — День пасічника; Другий Спас (яблучний); Всесвітній день гуманітарної допомоги
- 23 серпня — День Державного прапора України, Міжнародний день пам'яті про работоргівлю та її ліквідацію
- 24 серпня — День Незалежності України
- 28 серпня — Успіння Пресвятої Богородиці
- 29 серпня — Міжнародний день дій проти ядерних випробувань; Третій Спас (хлібний)
- 30 серпня — День авіації; Міжнародний день насильницьких зникнень
- 31 серпня — День шахтаря

Маковія (14), Євдокії (17), Другий Спас (19), Успіння Пресвятої Богородиці (28).

На Мокрини старі люди прогнозували, якою буде наступна осінь. Спостереження вели протягом дня. Якщо вранці йтиме дощ, то початок осені буде з дощами, а наступного року гарно вродить жито; якщо дощитиме опівдні — вологою буде середина осені. Сильний вітер на Мокрини і захмарене небо — провісники холодної осені, а якщо день буде теплий, погожий — такими будуть вересень, жовтень і листопад.

На Іллі ніч довга, а вода холодна. Цього дня мало коли не дощить і не грипають. До речі, вважають, що зібрана на Іллі дощова вода має цілющу силу.

Якщо день видасться сонячним, то наступного року слід очікувати неурожаю зернових.

У давнину на Маковія кияни збиралися на березі Дніпра святити воду. Ті ж, хто хотів позбутися недуг, купалися. Нині у церквах парафіяни освячують «маковійську квітку». Букет формують із чебрецю, чорнобривців, жоржин, настурцій, голівки соняшника. Інший букет — з маківки — в'яжуть окремо. Ці обереги тримають на покуті до нового свята. За потреби з них роблять лікувальні настої, купелі для немовлят.

На Маковія — проводи літа. Пасічники востаннє викачують з вуликів мед. Якщо зробити це пізніше, бджоли не зможуть зро-

бити нових запасів на зиму — о цій порі медоноси вже не цвітуть.

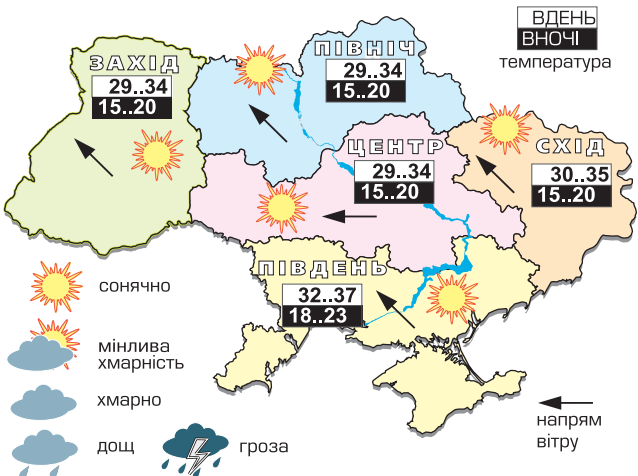
Євдокія (Явдоха-сіногнійка) найчастіше буває з дощем. Він може змінити погоду годину раптово, посеред дня. Якщо дощ із вітром — листопад буде холодним; якщо день сонячний — листопад буде теплим.

Другий Спас — велелюдне свято врожаю. До цієї пори завершуються турботи хліборобів, в селах починаються храмові свята. Наші прадіди утримувалися до цього дня їсти яблука, вважали за гріх. Зате на святковому столі вибір садовини має бути багатим. Крім того, господині печуть цього дня пироги з яблуками, вишнями, сливами. Серед найдків обов'язково має бути мед.

Від Успіння Пресвятої Богородиці розпочинається молоде (перше) бабине літо. Триває воно до 11 вересня. Обрядовою стравою цього дня вважають м'ясо птиці. Погोलів'я курей, гусей, качок та індиків у селах значно зменшується. Дівчата починають збирати і в'язати в пучечки калину. В тому обійсті, де дівчина на виданні, її кетяги вішають під стріхами. Згодом ягодами прикрашають весільний коровай, вплітають у віночок нареченої. Якщо цього дня тепло і сонячно, друге бабине літо (з 14 до 21 вересня) буде холодним.

Серпень — вінець літа. Сподіватимемося, що він виправдає ще й таку народну прикмету: серпень — місяць врожаю.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 1 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+15 +20	+29 +34	Черкаська	+15 +20	+29 +34
Житомирська	+16 +21	+29 +34	Кіровоградська	+15 +20	+30 +35
Чернігівська	+15 +20	+29 +34	Полтавська	+15 +20	+30 +35
Сумська	+15 +20	+29 +34	Дніпропетровська	+16 +21	+31 +36
Закарпатська	+15 +20	+29 +34	Одеська	+18 +23	+32 +37
Рівненська	+15 +20	+29 +34	Миколаївська	+17 +22	+32 +37
Львівська	+14 +19	+28 +33	Херсонська	+18 +23	+32 +37
Івано-Франківська	+13 +18	+26 +31	Запорізька	+17 +22	+31 +36
Волинська	+15 +20	+29 +34	Харківська	+15 +20	+30 +35
Хмельницька	+15 +20	+29 +34	Донецька	+17 +22	+30 +35
Чернівецька	+13 +18	+27 +32	Луганська	+15 +20	+30 +35
Тернопільська	+15 +20	+29 +34	Крим	+18 +23	+30 +35
Вінницька	+14 +19	+29 +34	Київ	+18 +20	+32 +34

Укргідрометцентр

Серед майбутніх прикордонників — 30 дівчат

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПРИСЯГНУЛИ НАРОДОВІ. 85 курсантів Навчального центру Держприкордонслужби прийняли присягу на вірність українському народові. Серед нових курсантів — 30 дівчат. Як розповів начальник центру Ігор Павлов, багато хто вирішив стати прикордонником за прикладом батьків чи інших членів сім'ї, як Михайло Малиновський, Діана Токач, Жанна Ріпа, Юрій Коломієць та інші.

Однією з послідовниць героїчних традицій захисту кордонів стала і 21-річна племінниця загиблого генерал-майора Ігоря Момота Олександра Рапак: «У нас у сім'ї всі або військові, або залізничники, тому я вирішила продовжити справу родичів і стати військовою. У мене до цього лежить душа».

Дівчина розповіла, що вона родом із Дніпропетровська, закінчила Академію митної служби України за спеціальністю менеджер. На запитання, чи страшно їй, Олександра відповіла, що річ не у страхів, а передусім у поклик серця.

— Сьогодні страшно кожному, адже на сході гинуть люди — наші близькі, рідні та співвітчизники, — висловила думку дівчина й запевнила, що не зрадить пам'яті свого дядька Ігоря Момота й боротиметься за Україну.

Очільники області вручили курсантам головний символ нашої країни — Державний прапор і побажали, щоб він був для них не тільки святинею, а й оберегом.

Урочисті миті присяги закарбуються в серцях назавжди

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар **Іван ГРОМ'ЯК**

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukecc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 36549. Тираж 27950

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мера-Поліграф»,**
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua